

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	
<hr/>		
	II <i>Přípravné akty</i>	
	Výbor regionů	
	63. Plenární zasedání ve dnech 15. a 16. února 2006	
2006/C 192/01	Stanovisko Výboru regionů k návrhu nařízení Rady a Evropského parlamentu o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici	1
2006/C 192/02	Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Zlepšit zdraví, bezpečnost a důvěru občanů: strategie v oblasti zdraví a ochrany spotřebitele a k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí akční program Společenství v oblasti zdraví a ochrany spotřebitele (2007 – 2013)	8
2006/C 192/03	Stanovisko Výboru regionů k Zelené knize o energetické účinnosti aneb Méně znamená více	12
2006/C 192/04	Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě o evropských politikách týkajících se mládeže Řešení problémů mladých lidí v Evropě – provádění Evropského paktu pro mládež a podpora aktivního občanství	15
2006/C 192/05	Stanovisko Výboru regionů ke Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „i2010 – evropská informační společnost pro růst a zaměstnanost“	21

2006/C 192/06	Stanovisko Výboru regionů ke: — sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu Haagský program: deset priorit pro nadcházejících pět let Partnerství pro evropskou obnovu týkající se svobody, bezpečnosti a práva — sdělení Komise Radě, kterým se stanoví rámcový program „Bezpečnost a ochrana svobod“ pro období 2007-2013 návrhy rozhodnutí, kterými se v rámci obecného programu „Bezpečnost a ochrana svobod“ stanoví specifické programy pro období 2007–2013 Prevence, připravenost a zvládnání následků teroristických útoků Předcházení trestné činnosti a boj proti ní — sdělení Komise, kterým se stanoví rámcový program pro období 2007-2013 „Základní práva a spravedlnost“ návrhy rozhodnutí, kterými se v rámci obecného programu „Základní práva a spravedlnost“ stanoví specifické programy pro období 2007–2013 Boj proti násilí (Daphne), drogová prevence a informovanost o drogách Základní práva a občanství Trestní soudnictví Civilní soudnictví	25
2006/C 192/07	Usnesení Výboru regionů k „Politickým cílům Výboru regionů pro období 2006 – 2008“	34
2006/C 192/08	Usnesení Výboru regionů k tématu spolupráce nad rámec národních hranic činí Evropu skutečností – výzva k přijetí nařízení o evropském sdružení pro územní spolupráci	38

II

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

63. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 15. A 16. ÚNORA 2006

Stanovisko Výboru regionů k návrhu nařízení Rady a Evropského parlamentu o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici

(2006/C 192/01)

VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na revidovaný návrh nařízení Rady a Evropského parlamentu o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici, KOM(2005) 319 v konečném znění – 2000/0212 (COD);

s ohledem na rozhodnutí Rady ze dne 27. září 2005 konzultovat tuto problematiku s Výborem regionů v souladu s čl. 265 odst. 1 a 71 Smlouvy o založení Evropského společenství;

s ohledem na rozhodnutí svého předsedy ze dne 23. března 2005 pověřit Komisi pro politiku teritoriální soudržnosti vypracováním stanoviska k tomuto tématu;

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 ze dne 26. června 1969 o postupu členských států ohledně závazků spojených s veřejnými službami v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách, naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1893/91;

s ohledem na návrh nařízení KOM(2000) 7 v konečném znění, pozměněném KOM(2002) 107 v konečném znění o činnosti členských států v oblasti požadavků na veřejné služby a zadávání veřejných zakázek na služby v přepravě cestujících po železnici, silnici a vodních cestách;

s ohledem na své stanovisko k činnosti členských států v oblasti požadavků na veřejné služby a zadávání veřejných zakázek na služby v přepravě cestujících po železnici, silnici a vodních cestách CdR 292/2000 fin⁽¹⁾ KOM(2000) 7 v konečném znění – 2000/212 (COD);

s ohledem na rozsudek Soudního dvora C-280/00 ze dne 24. července 2003 ve věci Altmark Trans GmbH versus Regierrungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH a rozsudek Soudního dvora C-26/03 ze dne 11. ledna 2005 ve věci Stadt Halle – RPL Recyclingpark Lochau GmbH versus Arbeitsgemeinschaft Thermische Restabfall- und Energieverwertungsanlage TREA Leuna;

s ohledem na návrh stanoviska (CdR 255/2005 rev. 1), který přijala dne 2. prosince 2005 Komise pro politiku teritoriální soudržnosti v této věci (zpravodaj: **pan Bernard SOULAGE**, první místopředseda regionální rady Rhône-Alpes (FR/SES));

přijal na svém 63. plenárním zasedání ve dnech 15. a 16. února 2006 (jednání ze dne 16. února) následující stanovisko:

(¹) Úř. věst. C 253, 12.9.2001, s. 9.

I. Obecné připomínky

Výbor regionů:

zastává názor, že oblast hromadné dopravy bude mít užitek ze sjednocení podmínek hospodářské soutěže a **snížení právní nejistoty**;

se domnívá, že harmonizace a objasnění podmínek hospodářské soutěže v oblasti poskytování služeb hromadné dopravy jsou nezbytné k zajištění větší **transparentnosti závazků veřejné služby** a odměňování za poskytování služeb.

1. Co se týká smluvní úpravy ZVS,

1.1 **schvaluje** uznání specifického rázu veřejné podpory, podporuje poskytování **hospodářských služeb veřejného zájmu** a definici veřejných zakázek na služby, jež objasňuje práva a povinnosti všech stran;

1.2 **těší** nestrannost nařízení v souvislosti se **sociálními a teritoriálními cíli**, které prosazuje každý příslušný úřad;

1.3 **podporuje** stanovenou smluvní logiku, jež uznává roli ZVS při plnění cílů sociální a územní soudržnosti; **veřejné zakázky na služby** umožňují transparentním způsobem určit ZVS a jejich náklady.

2. Co se týká organizace služeb,

2.1 **oceňuje**, že v rámci dodržování **zásady subsidiarity** poskytuje návrh nařízení územním orgánům určitý prostor pro flexibilitu nezbytný k tomu, aby mohly co nejlépe reagovat na specifický ráz a složitost místních potřeb veřejných služeb v dopravě v souvislosti s cíli sociální a územní soudržnosti orgánů;

2.2 **připomíná**, že klade velký důraz na **zásadu svobodného řízení** místních samospráv a uznává jejich právo na svrchovanou volbu způsobu řízení služeb hromadné dopravy, a to v souladu s právními předpisy většiny členských států;

2.3 **vítá svobodu volby způsobu řízení**, kterou mají příslušné úřady a která zohledňuje různorodost místních potřeb a rozmanitost podmínek;

2.4 **podporuje v zásadě** pravidlo **zeměpisného rozdělení** pro interní hospodářské subjekty (čl. 5.2), které umožní odstranit většinu podezření z „neslučitelných“ podpor a které zachová možnost obrátit se na interní hospodářský subjekt. **Domnívá se**, že zásada zeměpisného rozdělení nerozhoduje předem o možnosti, aby místní orgány provozovaly určité dopravní služby za administrativními hranicemi;

2.5 **znovu potvrzuje** svůj příznivý postoj k otevření trhu v odvětví místní veřejné dopravy podle zásad „**regulované hospodářské soutěže**“, která znovu potvrzuje požadavek vyhovět potřebám nejzranitelnějších členů společnosti, lidem žijícím ve znevýhodněných čtvrtích a hledajícím přístup k zaměstnání, a je současně také environmentálně udržitelná;

2.6 **těší** uznání **odpovědnosti příslušných orgánů** v souvislosti se smluvní organizací poskytování služeb; příslušné úřady si budou moci vybrat, zda uplatní jednu nebo více veřejných zakázek na provozování služeb v dopravě, a mají volnou ruku také při rozložení rizik;

2.7 **vítá**, že místní orgány mají při výběrovém řízení prostor pro **flexibilitu** – u veřejných zakázek na službu může dojít k jednáním (čl. 5.3) nebo v případě přerušení služeb mohou být nahrazena přímým zadáním veřejné zakázky (čl. 5.5);

2.8 **vyjadřuje údiv nad tím**, že by měla být z tohoto nového návrhu nařízení vyloučena **říční a námořní** městská doprava. VR lituje, že návrh nařízení se rovněž nevztahuje na veřejné služby v dopravě na vodních cestách, kde jsou tyto služby zahrnuty do sítě místní veřejné dopravy.

3. Co se týká poskytovatelů služeb v dopravě,

3.1 **konstatuje**, že nařízení nepotlačuje **soukromé iniciativy** na trzích s přepravou cestujících, pro něž neexistuje právní úprava na národní úrovni (bez výlučných práv a náhrad);

3.2 **domnívá se**, že nařízení svou povahou zabraňuje vytváření nových monopolů v místní veřejné dopravě a nevylučuje **MSP** z trhu;

3.3 **vyjadřuje spokojenost** s navrhovaným **vyvážením sil** mezi příslušnými úřady a velkými dopravními podniky. Pro zajištění bezproblémově fungující místní dopravy musí regiony mít silný vliv na plánování a organizaci veřejných služeb v osobní dopravě. Stále se zvyšující počet pracovníků dojíždějících za prací klade zároveň vysoké požadavky na koordinaci mezi národní a regionální úrovní v oblasti veřejných služeb v osobní dopravě;

3.4 **podporuje** vyloučení **regionální železniční dopravy** a dopravy na dlouhou vzdálenost z ustanovení článku 5 nařízení;

3.5 **klade si otázku** ohledně provádění pravidel navržených k **odhadu spravedlivé náhrady ZVS**; obtížnost (ne-li nemožnost) tohoto odhadu by mohla být zdrojem právní nejistoty;

3.6 **poznává**, že se nepředpokládá **vytvoření právního rámce pro přímé zadávání veřejných zakázek u regionálních železnic** či železnic na dlouhou vzdálenost. Některé podniky budou moci provozovat dopravu na základě „příмого zadávání veřejných zakázek“ v regionální dopravě a v dopravě na dlouhou vzdálenost a současně se budou moci účastnit nabídkového řízení. Je nutné sledovat možné narušení hospodářské soutěže.

4. Co se týká druhu dokumentu,

4.1 **vyjadřuje údiv nad tím**, že Komise v žádné části nepodává vysvětlení, proč zvolila nejzávažnější integrační nástroj Společenství – nařízení;

4.2 **konstatuje**, že kvůli velmi rozmanitým podmínkám v členských státech návrh nařízení předkládá **často nepřesné definice**, svěčuje však členským státům odpovědnost, aby tyto definice upřesnily v rámci svého území. To se především týká definice městského území (čl. 2 písm. m)), kde potřeby dopravy zřídka odpovídají hranicím institucionálních pravomocí.

II. Doporučení

Pozměňovací návrhy

Doporučení 1

Čl. 1.2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Toto nařízení se vztahuje na vnitrostátní a mezinárodní provozování služeb veřejné přepravy cestujících po železnici a jiných způsobech železniční dopravy, po silnici, s výjimkou služeb, které jsou provozovány zejména z důvodu jejich historického nebo turistického významu.	2. Toto nařízení se vztahuje na vnitrostátní a mezinárodní provozování služeb veřejné přepravy cestujících po železnici a jiných způsobech železniční dopravy, po silnici, s výjimkou služeb, které jsou provozovány zejména z důvodu jejich historického nebo turistického významu.

Odůvodnění

Co se týká rozsahu působnosti nařízení, VR lituje, že návrh nařízení používá modální přístup, který má tendenci podceňovat význam rozvoje **intermodality** v integrovaných místních politikách dopravy. VR si přeje, aby byla zohledněna intermodalita, která by povzbudila samosprávy k tomu, aby smluvně upravovaly závazky veřejných služeb na úrovni multimodálních systémů (metro, tramvaj, autobus, lanovka, vodní cesty, parkoviště, pronájem kola, pronájem aut, multimodální nádraží, informační systémy).

Doporučení 2

Čl. 2 písm. j) – definice

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
j) „interním hospodářským subjektem“: rozumí právně odlišný subjekt, u něhož příslušný orgán provádí celkovou kontrolu, která je obdobná jako kontrola, jež provádí u svých vlastních útvarů. Pro účely stanovení, zda taková kontrola existuje, je třeba vzít v úvahu faktory jako míra přítomnosti v rámci administrativních, řídicích nebo dozorčích orgánů, související pokyny ve stanovách, vlastnictví, skutečný vliv a skutečná kontrola strategických rozhodnutí a jednotlivých řídicích rozhodnutí.	j) „interním hospodářským subjektem“: rozumí právně odlišný subjekt, u něhož příslušný orgán provádí celkovou kontrolu, která je obdobná jako kontrola, jež provádí u svých vlastních útvarů. Pro účely stanovení, zda taková kontrola existuje, je třeba vzít v úvahu faktory jako míra přítomnosti v rámci administrativních, řídicích nebo dozorčích orgánů, související pokyny ve stanovách, vlastnictví, skutečný vliv a skutečná kontrola strategických rozhodnutí a jednotlivých řídicích rozhodnutí. <u>Pojem interní hospodářský subjekt vylučuje jakoukoli účast soukromého podniku v kapitálu poskytovatele převyšující 33 %. Přímé zadání internímu hospodářskému subjektu je možné i v případě, že na rozdíl od článku 2 (j) interní hospodářský subjekt naváže z důvodu restrukturalizace spolupráci s jiným hospodářským subjektem, nad nímž úřad nemá žádnou kontrolu. Po uplynutí přímo zadané zakázky interní hospodářský subjekt již nepřipadá v úvahu pro další přímé zadání.</u>

Odůvodnění

Co se týká definice interních hospodářských subjektů, VR požaduje, aby pro ně byla vypracována přesnější definice a byla stanovena pravidla kontroly, kterou orgány provádějí u těchto subjektů.

Původní doporučení odkazuje na judikaturu, konkrétně na rozsudek v případě Stadt Halle ze dne 11. ledna 2005 (případ C-26/03), který v čl. 49 uvádí: „Naopak účast, byť i minoritní, soukromého podniku na kapitálu společnosti, ve které má rovněž účast dotčený zadavatel, každopádně vylučuje, aby tento zadavatel mohl vykonávat nad touto společností kontrolu obdobnou té, kterou vykonává nad svými organizačními útvary.“

Rozsudek v případě Stadt Halle jasně naznačuje, že účast jakéhokoli soukromého subjektu, a to bez ohledu na rozsah jeho účasti, v místním nebo regionálním veřejném podniku je upravena právními předpisy Společenství o zadávání veřejných zakázek, jejichž administrativní omezení jsou velmi tvrdá. Znamená to ve skutečnosti zpochybnění neutrality s ohledem na vlastnictví, které je upraveno v čl. 295 SES, a stejně tak omezení možnosti volně jednat pro partnerství veřejného a soukromého sektoru (PPP). Rozsudek v případě Stadt Halle působí více problémů společností partnerství veřejného a soukromého sektoru, než řeší.

VR proto vyzývá Evropskou komisi, aby neakceptovala skutečnost, že právní předpisy Společenství bude vytvářet judikatura Společenství, a aby pro tyto případy stanovila maximální limit, v rámci něhož budeme předpokládat, že kompetentní úřad vykonává obdobnou kontrolu té, kterou vykonává nad svými vlastními útvary. Takový kompetentní úřad nebude muset proto vyhlásit výběrové řízení.

Návrh nařízení slouží k vytvoření regulovaného konkurenčního trhu v Evropské unii. To předpokládá existenci fungujících podniků, ať veřejných či soukromých. Pravidla týkající se podpor podle Smlouvy ES mají zabránit, aby státní subjekty nezkrusily soutěživost s veřejnými prostředky ve prospěch určitých podniků. Nemají ale sloužit k vytlačení státních podniků z trhu. Aby se veřejné dopravní podniky mohly připravit na otevření trhu, jsou nutná přechodná opatření; v opačném případě jsou na základě „zátěží“ z minulosti v souvislosti s veřejnými zakázkami (např. mzdy, nabídky obsluhy mimo dopravní špičky a pro určité skupiny obyvatelstva) oproti soukromým podnikům znevýhodněny. Proto by mělo být veřejným podnikům v určitém přechodném období povoleno, aby prostřednictvím účasti soukromého kapitálu dosáhly konkurenceschopnosti, aniž by to během tohoto přechodného období vedlo automaticky k povinným výběrovým řízením. Jinak by veřejné podniky musely privatizovat nebo se vzdát účinných struktur.

Doporučení 3

Čl. 2 písm. m) – definice

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>...</p> <p>m) „regionální dopravou nebo dopravou na dlouhou vzdálenost“: rozumí dopravní služba, která není určena k uspokojení dopravních potřeb městského centra či aglomerace nebo ke spojení aglomerace a jejích předměstí.</p>	<p>...</p> <p>m) „regionální dopravou nebo dopravou na dlouhou vzdálenost“: rozumí dopravní služba, která není určena k uspokojení dopravních potřeb městského centra či aglomerace nebo ke spojení aglomerace a jejích předměstí která nepředstavuje typicky městskou nebo příměstskou službu.</p>

Odůvodnění

Co se týká odchylky od článku 5.6, bylo by nešťastné, kdyby v této oblasti vznikla právní nejistota kvůli rozdílným interpretacím. Pro vylepšení definice služeb regionální dopravy nebo dopravy na dlouhou vzdálenost VR navrhuje buď upřesnit v textu, že členské státy budou muset samy stanovit, které služby spadají do čl. 2 písm. m), nebo zvolit definici, která přebírá z právního hlediska osvědčené pojmy. Ve výše uvedeném pozměňovacím návrhu VR navrhuje, aby byla nahrazena definice zohledňující geografické

potřeby („aglomerace“, „městské centrum“, „předměstí“) definicí zohledňující služby, která by byla v souladu především se „železničními balíčky“. V tomto ohledu stanovují definici „městských a příměstských služeb přepravy cestujících“ směrnice 2001/13 (čl. 1.2 písm.b) a 2001/14 (čl. 1.3 písm. b)). Určitá typologie služeb se rovněž používá od roku 1991 v nařízení 1191/69 (čl. 1.1 pozměněný nařízením 1893/91).

Doporučení 4

V souvislosti s návrhy, pro něž se používají směrnice o „veřejném trhu“, Výbor regionů:

- **žádá** jasné pravidlo upřednostnění pro stanovení návrhu nařízení před pravidly obecných směrnic o zadávání veřejných zakázek podle zásady zvláštních právních norem (*lex specialis*);
- **si přeje**, aby **koncesní smlouvy** tvořily předmět konkrétních ustanovení tohoto nařízení a osvětlily jejich režim ve vztahu ke směrnicím o „veřejném trhu“ (93/37 a 2004/18);
- **požaduje**, aby byly smlouvy „BOT“ (*Built Operate and Transfer*) upraveny explicitněji než v článcích 5.1 a 8.1. Nařízení musí v každém případě objasnit právní podmínky v případech, kdy je výlučné právo (a/ nebo náhrada) spojeno s výstavbou složité infrastruktury.

Doporučení 5

Čl. 4.6

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
6. Pokud je to s ohledem na podmínky amortizace majetku nezbytné, může být doba trvání zakázky prodloužena maximálně o polovinu, dodá-li hospodářský subjekt majetek, který je zároveň významný vzhledem k celému majetku nezbytnému k poskytování dopravních služeb a výlučně spojený s dopravou, na kterou se vztahuje tato zakázka.	6. Pokud je to s ohledem na podmínky amortizace majetku nezbytné, může být doba trvání zakázky prodloužena maximálně o polovinu, dodá-li hospodářský subjekt majetek, který je zároveň významný vzhledem k celému majetku nezbytnému k poskytování dopravních služeb a výlučně spojený s dopravou, na kterou se vztahuje tato zakázka. <u>Materiální ani nemateriální investice nemohou být důvodem k prodloužení doby trvání zakázky, pokud existuje sekundární trh nebo pokud je možné odhadnout jejich zůstatkovou hodnotu po vypršení zakázky.</u>

Odůvodnění

Odchylka od článku 4.6, který upravuje amortizaci majetku, nesmí brzdit dynamiku konkurenceschopnosti tím, že se bude prodlužovat doba trvání zakázek bez udání ekonomicky podložených důvodů.

Doporučení 6

Čl. 4 (přidat nový odstavec)

Pozměňovací návrh VR
4.8 Odstavce 5 a 6 tohoto článku se neuplatňují, <u>používají-li se směrnice o zadávání veřejných zakázek. V těchto případech je maximální doba trvání veřejné zakázky na služby stanovena na 30 let počínaje datem účinnosti začátku prací.</u>

Odůvodnění

VR navrhuje, aby byly koncese na práce a koncese k provozování upraveny zvláštním článkem, pokud je doba provozování základním parametrem ekonomické rovnováhy návrhu. V tomto případě by měl návrh nařízení stanovit možnost prodloužit zakázku celkově nejdéle na 22,5 roku.

Doporučení 7

Čl. 5.4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
4. Příslušné orgány mohou rozhodnout o přímém zadávání veřejných zakázek na služby, jejichž průměrná roční hodnota se odhaduje na nejméně milion eur nebo jejichž cílem je každoročně zajistit nejméně 300 000 kilometrů dopravy.	4. Příslušné orgány mohou rozhodnout o přímém zadávání veřejných zakázek na služby, jejichž průměrná roční hodnota <u>na podnik se odhaduje na nejméně milion a půl eur nebo</u> jejichž cílem je každoročně zajistit nejméně <u>500 000</u> kilometrů dopravy.

Odůvodnění

VR navrhuje, aby bylo výslovně zakázáno, že příslušný úřad nesmí udělit v přímém zadávání více zakázek jedinému poskytovateli, pokud by celková výše zakázek překročila limit stanovený v článku 5.4. Tento článek nesmí být důvodem k obcházení povinnosti provést nabídkové řízení, ale spíše k tomu, abychom se vyhnuli transakčním nákladům spojeným s nabídkovým řízením, pokud je daná zakázka „malého rozsahu“ nebo má příslušný úřad v úmyslu nahradit konkurenční tlaky nabídkového řízení srovnáním různých „malých provozovatelů“ operujících na jeho území. VR dále navrhuje, aby každý členský stát stanovil své vlastní limity v závislosti na vnitrostátních hospodářských podmínkách.

Doporučení 8

Čl. 8.2 a 8.3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Každý příslušný orgán dbá na to, aby: a) alespoň polovina jeho veřejných zakázek na služby autobusové dopravy byla, pokud jde o hodnotu, v souladu s tímto nařízením zadána do čtyř let po vstupu tohoto nařízení v platnost a b) všechny jeho veřejné zakázky na služby autobusové dopravy byly v souladu s tímto nařízením zadány do osmi let.	2. Každý příslušný orgán dbá na to, aby: a) alespoň polovina jeho veřejných zakázek na služby autobusové dopravy byly, pokud jde o hodnotu, v souladu s článkem <u>4</u> tímto tohoto nařízením zadány do čtyř let po vstupu tohoto nařízení v platnost a b) všechny jeho veřejné zakázky na služby autobusové dopravy byly v souladu s <u>článkem 5</u> tímto tohoto nařízením zadány do osmi let.
3. Každý příslušný orgán dbá na to, aby: a) alespoň polovina jeho veřejných zakázek na služby železniční dopravy byla, pokud jde o hodnotu, v souladu s tímto nařízením zadána do pěti let po vstupu tohoto nařízení v platnost a b) všechny jeho veřejné zakázky na služby železniční dopravy byly v souladu s tímto nařízením zadány do deseti let.	3. Každý příslušný orgán dbá na to, aby: a) alespoň polovina jeho veřejných zakázek na služby železniční dopravy byly, pokud jde o hodnotu, v souladu s článkem <u>4</u> tímto tohoto nařízením zadány do pěti let po vstupu tohoto nařízení v platnost a b) všechny jeho veřejné zakázky na služby železniční dopravy byly v souladu s <u>článkem 5</u> tímto tohoto nařízením zadány do deseti let.

Odůvodnění

Stávající znění těchto dvou odstavců způsobí závažné problémy příslušným orgánům, které si přejí, aby jejich síť provozoval jediný provozovatel. Do čtyř či pěti let by takové příslušné orgány musely vypracovat veřejnou zakázku na služby a uspořádat výběrové řízení.

Doporučení 9

Čl. 8.5

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
5. V případě použití odstavců 2, 3 a 4 se nezohledňují veřejné zakázky na služby, které byly postupem spravedlivého výběrového řízení zadány před vstupem tohoto nařízení v platnost, a to pokud je jejich doba platnosti omezená a srovnatelná s dobami podle čl. 4 odst. 5 tohoto nařízení. Tyto zakázky mohou pokračovat až do konce své doby platnosti.	5. V případě použití odstavců 2, 3 a 4 se nezohledňují veřejné zakázky na služby, které byly postupem spravedlivého výběrového řízení zadány před vstupem tohoto nařízení v platnost, a to pokud je jejich doba platnosti omezená a srovnatelná s dobami podle čl. 4 odst. 5 tohoto nařízení. Tyto zakázky mohou pokračovat až do konce své doby platnosti.

Odůvodnění

Co se týká přechodného období, zakázky, které byly zadány před vstupem tohoto nařízení v platnost a jejichž doba trvání skončí před koncem přechodného období nařízení, by měly platit až do doby svého vypršení, abychom se vyhnuli právnímu řízení o náhradu škody.

Doporučení 10

Čl. 8.6 (zrušit)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Během druhé poloviny přechodných období uvedených v odstavcích 2 a 3 příslušné orgány mohou vyloučit z účasti na zadávání zakázek prostřednictvím nabídkového řízení hospodářské subjekty, které nemohou poskytnout důkaz, že hodnota služeb veřejné dopravy, pro které jim po výběrovém řízení byla poskytnuta náhrada nebo uděleno výlučné právo podle tohoto nařízení, představují alespoň polovinu hodnoty všech služeb veřejné dopravy, pro které jim byla poskytnuta náhrada nebo uděleno výlučné právo. V případě použití tohoto kritéria se nezohledňují zakázky zadávané na základě nouzového opatření podle čl. 5 odst. 5. Pokud příslušné orgány této možnosti využijí, postupují nediskriminačním způsobem, vyloučí všechny potenciální hospodářské subjekty, na které se uvedené kritérium vztahuje, a uvědomí případné hospodářské subjekty o svém rozhodnutí na začátku zadávání veřejných zakázek na služby. O svém záměru použít toto ustanovení informují Komisi dva měsíce před zveřejněním nabídkového řízení.	Během druhé poloviny přechodných období uvedených v odstavcích 2 a 3 příslušné orgány mohou vyloučit z účasti na zadávání zakázek prostřednictvím nabídkového řízení hospodářské subjekty, které nemohou poskytnout důkaz, že hodnota služeb veřejné dopravy, pro které jim po výběrovém řízení byla poskytnuta náhrada nebo uděleno výlučné právo podle tohoto nařízení, představují alespoň polovinu hodnoty všech služeb veřejné dopravy, pro které jim byla poskytnuta náhrada nebo uděleno výlučné právo. V případě použití tohoto kritéria se nezohledňují zakázky zadávané na základě nouzového opatření podle čl. 5 odst. 5. Pokud příslušné orgány této možnosti využijí, postupují nediskriminačním způsobem, vyloučí všechny potenciální hospodářské subjekty, na které se uvedené kritérium vztahuje, a uvědomí případné hospodářské subjekty o svém rozhodnutí na začátku zadávání veřejných zakázek na služby. O svém záměru použít toto ustanovení informují Komisi dva měsíce před zveřejněním nabídkového řízení.

Odůvodnění

Tento článek je velmi nejednoznačný, obsahuje nebezpečí diskriminace a je sporný.

V Bruselu dne 16. února 2006.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Zlepšit zdraví, bezpečnost a důvěru občanů: strategie v oblasti zdraví a ochrany spotřebitele a k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí akční program Společenství v oblasti zdraví a ochrany spotřebitele (2007 – 2013)

(2006/C 192/02)

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na sdělení Komise: Zlepšit zdraví, bezpečnost a důvěru občanů: strategie v oblasti zdraví a ochrany spotřebitele a návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí akční program Společenství v oblasti zdraví a ochrany spotřebitele (2007-2013), KOM(2005) 115 v konečném znění – 2005/0042 (COD),

s ohledem na rozhodnutí Rady ze dne 2. června 2005 konzultovat s ním toto téma, v souladu s prvním odstavcem článku 265 a 152 Smlouvy o založení Evropského společenství,

s ohledem na rozhodnutí svého předsednictva ze dne 12. dubna 2005 pověřit Komisi pro hospodářskou a sociální politiku vypracováním stanoviska k tomuto tématu,

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise: Reakce na připomínkové řízení na vysoké úrovni o mobilitě pacientů a o rozvoji zdravotního zabezpečení v Evropské unii a ke sdělení Komise: Modernizace sociální ochrany pro rozvoj kvalitního, přístupného a pro budoucnost vhodného zdravotního zabezpečení a dlouhodobé péče: Podpora strategií jednotlivých států „otevřenou metodou koordinace“, KOM(2004) 301 v konečném znění a KOM (2004) 304 v konečném znění (CdR 153/2004 fin) ⁽¹⁾,

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise o zdravotní strategii Evropského společenství a na návrh Komise na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o akčním programu Společenství v oblasti veřejného zdraví (2001-2006), KOM(2000) 285 v konečném znění (CdR 236/2000 fin) ⁽²⁾,

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise: Posílení sociálního rozměru Lisabonské strategie: upevnění otevřené koordinace v oblasti sociální ochrany, KOM(2003) 261 v konečném znění (CdR 224/2003 fin) ⁽³⁾,

s ohledem na své stanovisko k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o službách na vnitřním trhu, KOM(2004) 2 v konečném znění (CdR 153/2004) ⁽⁴⁾,

s ohledem na svůj návrh stanoviska CdR 149/2005 rev. 2 přijatý dne 28. listopadu 2005 Komisí pro hospodářskou a sociální politiku (zpravodajka: **paní Bente Nielsen**, členka Rady árhuského hrabství (DK/SES),

přijal toto stanovisko na 63. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 15. a 16. února 2006 (jednání ze dne 16. února).

Výbor regionů

1.1 **konstatuje**, že ve sdělení Komise Zlepšit zdraví, bezpečnost a důvěru občanů: strategie v oblasti zdraví a ochrany spotřebitele se navrhuje zdravotní a spotřebitelská politika, jaká umožní vytvoření vzájemně působících účinků při transferu vědomostí, metodologii a efektivnějším uplatňování správních zdrojů;

1.2 **pozitivně vyzdvihuje** úsilí Komise poskytnout jednotlivci lepší možnosti pro to, aby jeho rozhodnutí byla vedena vědomím důležitosti vlastního zdraví a aby nabyli zdravějších spotřebitelských návyků. Ve sdělení se vyzdvihuje velký význam, jaký má zdraví jak pro obecné blaho občanů, tak i pro realizaci Lisabonské strategie, protože lepší zdravotní stav

obyvatelstva přispívá k produktivitě Evropy, k podílu pracovních sil na zaměstnanosti a k trvalému růstu. Vnitřní trh zboží a služeb, který odpovídá potřebám a požadavkům spotřebitelů, bude dále zvyšovat konkurenceschopnost EU;

1.3 **zdůrazňuje**, že hlediska zdraví a spotřeby by se měly brát v úvahu i v jiných oblastech politiky EU. Pro dosažení celkových cílů v oblasti zdraví a ochrany spotřebitele je nutná lepší koordinace politických procesů v ostatních oblastech, např. v politice zaměstnanosti a v zemědělství. Tak například nepovede k cíli, jestliže EU stále ještě subvencuje spotřebu nezdravých potravin, např. mlékařenských produktů s vysokým obsahem tuku, popř. ve svém rozpočtu na rok 2005 podporuje

⁽¹⁾ Úř. věst. C 43, 18. 2. 2005, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. C 144, 16. 5. 2001, s. 43.

⁽³⁾ Úř. věst. C 73, 23. 3. 2004, s. 51.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 43, 18. 2. 2005, s. 13.

tabákový průmysl 916 miliony eur – tato částka nesmírně překračuje oněch 14,4 milionů eur, které EU vynakládá na prevenci spotřeby tabáku. Výbor proto vyjadřuje potěšení, že veškerá podpora tabákového průmyslu má do konce roku 2010 naprosto skončit;

1.4 **podporuje** žádost o vytvoření minimálního souboru práv na horizontálním základě, která budou mít všichni spotřebitelé při využívání služeb obecného zájmu (např. plyn a elektřina, poštovní služby, telekomunikace, voda), ať na národní nebo nadnárodní úrovni, založeného na zásadě univerzálního poskytování služeb (tj. univerzální přístup k službám všeobecného zájmu, které jsou podstatné pro život v moderní společnosti). Jde o oblast, ve které by zásada univerzálních služeb měla mít nejvyšší důležitost a která musí odpovídat očekáváním spotřebitelů, co se týče přístupu, bezpečnosti, spolehlivosti, ceny, kvality a výběru.

1.5 **spatřuje** dále jako nezbytné sledovat účinky vnitřního trhu na zdravotnictví a na spotřebitelské návyky v členských státech. Vzájemné působení předpisů Společenství a jednotlivých zdravotních a spotřebitelských politik se má při zajišťování vysoké úrovně ochrany zdraví a spotřebitele stanoveném ve Smlouvě vyhodnocovat v rámci iniciativ Společenství;

1.6 **žádá o** zvážení důraznější zájmů spotřebitelů v politice hospodářské soutěže EU s ohledem na vztah mezi ochranou spotřebitele a politikou hospodářské soutěže, formulovaný v člancích 81 a 82 Smlouvy o ES, které stanovují, že cílem pravidel hospodářské soutěže pro podniky je chránit konkurenci na trhu jako prostředek zvyšování prospěchu spotřebitele.

1.7 **je názoru**, že iniciativy Společenství je třeba zkoumat i vzhledem k jejich účinkům na oblast zdravotní politiky. Toto šetření by se mělo zabývat tím, jak příslušná rozhodnutí ovlivňují zdraví obyvatelstva, a nejenom tím, jaký vliv mají jednotlivá opatření na organizaci a na strukturu zdravotnictví. Kromě toho se také musí přezkoumat, jak opatření EU ovlivňují základní hodnoty, které jsou základem zdravotnictví v jednotlivých členských státech. Při tom nelze ztráčet ze zřetele, že jedna a táž iniciativa Společenství může mít různé účinky od země k zemi;

1.8 **přimlouvá se** za demokratické a transparentní rozhodovací procesy a struktury odpovědnosti ve spotřebitelské oblasti. Je zejména důležité, aby si potravinářský průmysl osvojoval ekologická a zdravotní hlediska a všem občanům, bez ohledu na jejich finanční možnosti, poskytoval čerstvé a výživné potraviny;

1.9 **ohrazuje se** proti tomu, aby se sloučení zdravotní a spotřebitelské politiky využívalo k tomu, že podniky budou v reklamě uvádět své produkty jako „podporující zdraví“ nebo jako „lékařsky doporučené“. Výrobci nesmějí využívat strach z nemocí ani jako argument podporující prodej, ani svádět spotřebitele k mylnému předpokladu, že ty nebo ony potraviny mohou být náhradou zdravé a vyvážené výživy. Rozhodující je,

aby se podporoval vývoj směrem k lepšímu zdraví a ke zdravějším produktům a aby se v rámci evropské spotřebitelské politiky činila přítrž klamání spotřebitelů;

1.10 **zdůrazňuje**, že právní základy politiky Společenství na ochranu veřejného zdraví a politiky na ochranu zákazníka jsou zcela rozdílné. V souladu s článkem 152 Smlouvy o ES v oblasti veřejného zdraví „činnost Společenství doplňuje politiku členských států“. Politika na ochranu spotřebitele stanovená v článku 153 Smlouvy o ES je však z velké části předmětem společného přístupu s ohledem na podporu práv spotřebitelů a ochranu jejich zájmů, zvláště co se týče dokončení vnitřního trhu.

Odvolávat se na společný právní základ těchto dvou politik je proto v rozporu se zásadou subsidiarity. Spotřebitelské právo EU nesmí vést k tomu, aby se stanovovaly specifické předpisy nebo právní ustanovení v oblasti zdraví, které budou v rozporu s organizací a orientací zdravotnictví v členských státech. Avšak uvedení politiky ochrany spotřebitele do souladu s přísnými kritérii komplementarity a subsidiarity, která jsou oporou politiky veřejného zdraví, by mohlo mít negativní účinek na pravomoci EU k ochraně spotřebitelů;

1.11 **proto se domnívá**, že by bylo přesnější, aby Komise místo toho, že bude mluvit o strategii „ochrany zdraví a spotřebitele“, ve svém sdělení zmiňovala pouze „ochranu veřejného zdraví a spotřebitele“, což by bylo v souladu s pravomocemi EU, jak jsou stanoveny v článku 152;

1.12 **vyzdvihuje**, že sloučení zdravotní a spotřebitelské politiky nesmí vést k tomu, aby se pacienti ve zdravotnictví a spotřebitelé na trhu stavěli na stejný stupeň. Trh zdravotnických služeb se v celé řadě podstatných bodů odlišuje od „normálního“ trhu pro spotřebitele, jak je vidět na nejistotě, v jakém rozsahu se využijí zdravotnické výkony a kolik budou činit jejich náklady, externí účinky uplatnění zdravotnických výkonů a informační nerovnováha mezi poskytovateli a spotřebiteli/pacienty. Nadto by se všem občanům – bez ohledu na jejich socioekonomické pozadí – měl poskytnout rovnoprávný přístup, respektive stejné možnosti využití zdravotnických služeb. Členské státy musí mít nadále možnost stanovit si v náležitém rozsahu priority a musí zmíněným vadám čelit opatřeními a intervencemi;

1.13 **doporučuje**, aby se bez ohledu na sloučení oblastí ochrany zdraví a spotřebitele do společného programu i v budoucnu nezbytně braly v úvahu jejich zvláštnosti. To se může dít cestou účelové vazby prostředků na ochranu zdraví, respektive na ochranu spotřebitele. V programu Komise se podrobně popisuje rozdělování prostředků v období 2007-2013. Pokud je to uskutečnitelné, měla by se vytvořit možnost, jak v dalším průběhu programu přeskupovat priority, třeba v rámci plánovaného vyhodnocování za tři roky. To by bylo slučitelné se záměrem programu pracovat s pružnými akčními plány;

1.14 **připouští**, že v určitých oblastech zdravotnictví se jako žádoucí jeví silnější koordinace mezi členskými státy otevřenou metodou koordinace. To platí třeba pro mobilitu pacientů a pro vzdělávání a nábor personálu ve zdravotnictví;

1.15 **zastává názor**, že se vytvářejí předpoklady pro dobrý zdravotní stav obyvatelstva v jeho bezprostředním okolí. Zdravotnická zařízení při tom nejsou jediným rozhodujícím činitelem. V oblasti zdraví jsou v mnohých členských státech za zdravotnictví a veřejné zdraví v obcích zodpovědné regionální a místní úřady. Výbor regionů a regionální a místní orgány příslušné pro tyto oblasti by tak měly být schopné vykonávat vliv na celkovou zdravotní strategii Unie. Zejména by se mělo stanovisko Výboru regionů brát v úvahu s ohledem na usnesení a iniciativy, které se týkají úkolů a sfér kompetence místních a regionálních úřadů ve zdravotnictví. Regionální a místní územní orgány musí být zapojeny a rozhodovat např. při realizaci iniciativ k rozvoji zdravotních indikátorů a výkonnostních srovnání („benchmarking“), a strategie pro zdraví veřejnosti v oblastech jako je zapojení a vliv, psychické zdraví, diety a výživa i alkohol;

1.16 **vyslovuje se pro** to, aby se občanská společnost povzbuzovala k účasti na rozvojové činnosti. Spolurozhodování občanů u zdravotní a spotřebitelské politiky EU musí být zajištěno. Důležité je, aby se relevantním sítím v oblasti zdraví a spotřebitelství dostalo podpory a sluchu na úrovni Společenství. To platí například pro spotřebitelské organizace, pro spolky k ochraně zájmů pacientů a pro další relevantní sítě;

1.17 **poukazuje na to**, že Komise musí zajistit, aby se příslušní pracovníci výkonné agentury prokázali nezbytnou kvalifikací k tomu, aby realizovali a prováděli program Komise. Tím se myslí kvalifikace v oblasti ochrany spotřebitele, respektive zdraví, ale i interdisciplinární kvalifikace;

1.18 **je toho názoru**, že novým členským státům se musí dostat zvláštní pozornosti, aby se mohlo čelit společným a budoucím výzvám v sektoru zdraví a spotřebitelství. Nové členské státy by se měly zcela vědomě podporovat v rozvoji jejich zájmů v oblasti zdraví a spotřebitelství, aby se tak bojovalo s rozdíly a nerovnostmi v oblasti zdraví v EU a nastávalo pozvolné přibližování k nejvyšší úrovni v Unii. Tak je například neuspokojivé, že podle výzkumů Eurostatu střední délka života v nových členských státech ve srovnání se starými členskými státy je daleko menší;

1.19 **vítá**, že v rámci navrhovaného programu Komise mohou se použít prostředky strukturálních fondů (Evropský fond regionálního rozvoje 2007-2013) ke zlepšení zdraví obyvatelstva. Důležitá je pro Výbor informace, že tyto prostředky by se měly využívat výhradně v počáteční fázi projektů, ne však k jejich průběžnému uskutečňování;

1.20 **pokládá za žádoucí**, aby se státům sousedícím s EU věnovala zvláštní pozornost tak, aby se mohlo čelit společným a budoucím výzvám v zdravotním a spotřebitelském sektoru. Tyto země by se měly naprosto vědomě podporovat při rozvoji jejich zdravotních a spotřebitelských zájmů, aby se tak zmenšovaly rozdíly a nerovnosti v této oblasti v EU a na jejich okrajích;

1.21 **podtrhuje**, že sloučením záležitostí spotřebitelských a zdravotních lze zajistit i větší vyrovnání uvnitř členských států, jelikož socioekonomické rozdíly jsou často příčinou odlišné situace v oblasti zdraví a spotřebitelství. Nerovnostem uvnitř členských států, respektive mezi nimi musí se dostat zvláštní pozornosti. Silnější soustředění na okrajové skupiny – k nim patří třeba lidé s nízkými příjmy, lidé s nadváhou a etnické minority – je nezbytné, proto aby se směrodatný záměr rovných příležitostí pro všechny stal skutečností. Je také třeba zdůraznit význam vlastní zodpovědnosti jednotlivce za své zdraví. Je žádoucí taková zdravotní a spotřebitelská politika, která podporuje zdravotně uvědomělé rozhodování, jelikož se tak může bojovat s nemocemi podmíněnými životním stylem. Výzkumy ukazují, že skupiny na okraji společnosti častěji trpí zdravotními poruchami a nemocemi podmíněnými životním stylem. Tím, že se bude pomáhat skupinám na okraji společnosti v tom, aby činily „zdravá“ rozhodnutí, lze mírnit socioekonomické nerovnosti;

1.22 **je názoru**, že informace, které má šířit Komise, mají být pro příjemce užitečné. Měly by se navrhnout metody k cílevědomému pořádání informačních kampaní, tak aby se oslovily žádoucí cílové skupiny. Plánuje se dávat přednost interaktivním zprostředkovacím a informačním kampaním před zasíláním jednotvárných informačních materiálů. Při distribuci informací na téma ochrany zdraví a spotřebitele by se mohlo ukázat jako zvlášť účelné oslovit zejména děti a mládež, tak aby se v časném životním období u nich působilo proti špatnému způsobu života, což by mělo dlouhodobé důsledky pro zdraví; Zde **může** být důležitá funkce předškolních zařízení, škol a spolků;

1.23 **vyzývá** Komisi, aby při své informační činnosti brala ohled na právo jednotlivých členských států moci si stanovit předpisy se zřetelem na práva a povinnosti u kalkulace nákladů ve zdravotnictví v souladu se systémem sociální jistoty toho kterého členského státu, jakož i podmínky platné pro různé výkony a pro práva spotřebitelů;

1.24 **doporučuje**, aby informace byly k dispozici tam, kde je po nich u občanů poptávka; a také by je mělo doprovodit kompetentní poradenství v jednotlivých členských státech. Poskytování informací okrajovým skupinám je v místní a regionální zodpovědnosti. Osvěta u okrajových skupin spadá

pod místní a regionální kompetenci. Také skupiny pacientů vyžadujících ochranu musí mít přístup k informacím na témata zdraví a spotřebitelství. Jednotný informační materiál pro všechny občany nerovnosti mezi různými společenskými skupinami uvnitř toho kterého členského státu jen ještě zvětší, jelikož výzkumy prokázaly, že právě skupiny lépe finančně situované lze oslovit informačními kampaněmi lépe než společenské skupiny znevýhodněné; Mají-li být kampaně úspěšné, musí být do celkového snažení zapojena i místní a regionální úroveň;

1.25 **vyzývá** Komisi, aby při sběru dat a v plánování informačních kampaní držela krok s rozvojem technologie a komunikace. Jsou to oblasti, které se rychle mění. Je důležité být vždy na současné úrovni vývoje, má-li se i v budoucnu zachovat účinné působení na veřejnost;

1.26 **konstatuje**, že vzhledem k tomu, že trh zemědělsko-potravinářských výrobků z velké části podléhá dovozu ze třetích zemí, v nichž záruky zdravotní nezávadnosti a pravosti mohou být nedostatečné ve srovnání s evropskými bezpečnostními normami, musí spotřebitelé dostat jasnou a úplnou informaci o sledovatelnosti těchto výrobků, aby si mohli kvalifikovaně vybrat;

1.27 **vítá**, že se Komise hodlá omezit pouze na několik, avšak velkoryse pojatých a pro veřejnost působivých informačních kampaní. To navíc skýtá možnost pracovat efektivně, co se nákladů týče. Důležité je, aby se společný sekretariát posuzoval nejenom podle kvantity realizovaných projektů, ale i podle výsledného účinku těchto projektů;

1.28 **žádá** Komisi, aby podpořila rozvoj práce na síti pro výměnu zkušeností a šíření osvědčených postupů. To je klíčová součást otevřené metody koordinace. Výbor regionů by měl být k této činnosti přibrán a je třeba se postarat, aby regionální a místní orgány, které zodpovídají za zdravotnictví, mohly ovlivňovat celkovou zdravotní strategii Společenství;

1.29 **podtrhuje**, že Komise by měla udržovat těsný kontakt se světem výzkumu, aby zachovávala důvěryhodnost a věcnost svých informačních a preventivních kampaní. Strukturovaná a koordinovaná spolupráce na evropské úrovni směřovaná k výměně zkušeností, k transferu vědomostí a podpoře rozvoje v oblasti ochrany zdraví a spotřebitele by mohla přinést členským státům významný dodatečný prospěch, což také Výbor zdůraznil ve svém stanovisku k sedmému rámcovému programu pro výzkum a vývoj (CdR 155/2005 fin). Mělo by se to dít v souladu s evropským rámcovým programem pro výzkum;

1.30 **je toho mínění**, že členské státy musí mít přístup ke spolehlivým datům a kvalitativně hodnotným informacím, pokud chtějí podporovat osvědčené metody a porovnávat standardy a tak vytvářet nezbytné předpoklady k uskutečňování četných navrhovaných iniciativ v oblasti ochrany zdraví a spotřebitele. Vytváření společných databank a indikátorů by mělo probíhat ve spolupráci s příslušnými dalšími činiteli po dohodě s OSN, OECD, Radou Evropy a WHO. Záleží na jednotlivých členských státech, aby na základě pořízených srovnatelných dat a informací učinily opatření a zahájily nové iniciativy;

1.31 **vítá**, že prostředky v poměru k oběma stávajícím programům budou podstatně navýšeny. Tím se jasně signalizuje, že ochrana zdraví a spotřebitele je významná jak pro kvalitu života jednotlivého občana EU, tak i pro konkurenceschopnost celé Unie;

1.32 **konstatuje**, že projednávání finanční základny ještě nebylo uzavřeno. Konečný rozpočet závisí na probíhajících jednáních o finančním výhledu na období 2007-2013. Výbor regionů by se přimlouval za to, aby tato oblast – tak jak se navrhuje v programu a v strategii – byla finančně zajištěna lépe.

V Bruselu dne 16. února 2006.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů k Zelené knize o energetické účinnosti aneb Méně znamená více

(2006/C 192/03)

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na Zelenou knihu o energetické účinnosti, KOM(2005) 265 v konečném znění;

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze 7. června 2005 konzultovat tuto problematiku s Výborem regionů, v souladu s prvním odstavcem článku 265 Smlouvy o založení Evropského společenství;

s ohledem na rozhodnutí svého předsedy ze dne 16. listopadu 2005 pověřit Komisi pro trvale udržitelný rozvoj vypracováním stanoviska k tomuto tématu;

s ohledem na své stanovisko ze 17. června 2004 k Návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o koncové energetické účinnosti a o energetických službách, KOM(2003) 739 v konečném znění (*) – 2003/0300 (COD) – CdR 92/2004 fin (1);

s ohledem na své stanovisko z 20. listopadu 2002 k Návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o přijetí víceletého akčního programu v oblasti energetiky: program „Inteligentní energie-Evropa“ (2003 – 2006), KOM(2002) -162 v konečném znění (*) – 2002/0082 COD – CdR 187/2002 fin (2);

s ohledem na své stanovisko z 15. listopadu 2001 k zelené knize Komise „Směrem k evropské strategii pro bezpečnost dodávek energie“, KOM(2000) 769 v konečném znění (*) – CdR 38/2001 (3);

s ohledem na své stanovisko z 15. listopadu 2001 k Návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o účinnosti energie v budovách, KOM(2001) 226 v konečném znění (*) – 2001/0098 (COD) – CdR 202/2001 fin (4);

s ohledem na své stanovisko z 13. prosince 2000 ke Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o akčním plánu na zlepšení energetické účinnosti v Evropském společenství, KOM(2000) 247 v konečném znění (*) – CdR 270/2000 (5);

s ohledem na svůj návrh stanoviska (CdR 216/2005 rev. 1) přijatý dne 1. prosince 2005 Komisí pro udržitelný rozvoj (zpravodaj: pan VÖGERLE, místopředseda Svazu obcí Rakouska (Rakousko/SES));

přijal toto stanovisko jednomyslně na 63. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 15. a 16. února 2006 (jednání ze dne 16. února).

1. Názory Výboru regionů

v Bulharsku. Na základě Zelené knihy o energetické účinnosti je možné celkově snížit závislost na ropě a zemním plynu, a v souvislosti s tím nechat vzniknout evropský akční plán;

Výbor regionů

1.1 **vítá** na základě současných trendů, podle kterých se očekává, že spotřeba energie v Evropě vzroste během příštích 15 let až o 10 %, zelenou knihu Evropské komise, jakož i iniciativy ke zvyšování energetické účinnosti obecně;

1.2 **zdůrazňuje** mimořádný význam energetické účinnosti, zejména vzhledem k současné krizi na trhu s plynem. Musí dojít k diverzifikaci dodávky energie v Evropě, aby se minimalizovaly závislosti, jež se nyní projevují na Ukrajině nebo

1.3 **vítá** zohledňování opatření na všech potenciálních úrovních jejich provádění (EU, národní, regionální, místní) a **upomíná** dodržování zásady subsidiarity při jejich provádění;

1.4 **si je vědom**, že energetická účinnost významně přispívá ke všem třem důležitým cílům energetické politiky, totiž k zabezpečení zásobování energií, k ochraně životního prostředí a klimatu, jakož i ke konkurenceschopnosti;

1.5 **zdůrazňuje** rovněž významný sociální rozměr opatření v oblasti energetické účinnosti, která obsahují vytváření a zajištění pracovních míst v místě i v regionu a chrání spotřebitele před neúnosnými výdaji za spotřebovanou energii;

(*) Není k dispozici v češtině.

(1) Úř. věst. C 318, 22.12.2004, s. 19

(2) Úř. věst. C 73, 26.3.2003, s. 41

(3) Úř. věst. C 107, 3.5.2002, s. 13

(4) Úř. věst. C 107, 3.5.2002, s. 76

(5) Úř. věst. C 144, 16.5.2001, s. 17

1.6 **poukazuje na to**, že při tvorbě dalších předpisů o energetické účinnosti, které musí členské státy dodržovat, se nesmí postupovat uspěchaně. Jak udává sama zelená kniha, již dnes existuje velké množství platných zákonů resp. opatření EU k energetické účinnosti nacházejících se ve stádiu příprav, u kterých se z časových důvodů požadovaný účinek zatím nedostavil resp. která musí být nejdříve teprve zavedena. Zde je třeba zmínit kupříkladu směrnici o budovách, směrnici o kogeneraci elektřiny a tepla, směrnici o obchodování s emisemi nebo směrnici o koncové energetické účinnosti;

1.7 **upozorňuje na to**, že v mnoha členských státech a regionech již existují strategické plány a akční programy s podobnými cíli nebo dopady, jaké požaduje zelená kniha. Jako příklad lze uvést strategie k ochraně klimatu (od ratifikace Kjótského protokolu), alokační plány (v rámci obchodování s emisemi) a snižování látek znečišťujících ovzduší (v rámci směrnice o národních emisních stropcích pro některé látky znečišťující ovzduší – směrnice NĚC). Ze střednědobého hlediska se proto důraz neklade na nové plány efektivnosti, nýbrž na důsledné provádění stávajících plánů.

Zkušenosti s prováděním těchto plánů ukazují, že jde často o opatření, o jejichž provádění může být často rozhodnuto rychle, ale účinek se dostaví teprve za delší dobu;

1.8 **odkazuje na** četné iniciativy místní a regionální úrovně v oblastech energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie, jejichž výsledky jsou dostupné veřejnosti na četných internetových stránkách. Pro ilustraci se uvádí odkaz na sbírku příkladů dobré praxe z celé Evropy na internetových stránkách ManagEnergy und Energie Cités⁽⁶⁾;

1.9 **si je vědom**, že zvyšování energetické účinnosti je politikou drobných krůčků. Tyto malé krůčky dělají ve velké míře místní a regionální úrovně, které díky své blízkosti občanům mají důležitou úlohu ve zvyšování povědomí;

1.10 **kriticky poukazuje na to**, že evropské cíle liberalizace trhů s energií (zvyšováním konkurence snížit ceny) a energetické účinnosti lze jen velmi obtížně spojit. Klesající ceny nestimulují účinné využívání energie. Kromě toho je z důvodu nevyhovujícího investičního prostředí zpožděna inovace parku elektráren;

1.11 **považuje** opatření ve prospěch politiky utvářené poptávkou na liberalizovaném trhu s energií za smysluplné. To rovněž znamená zahrnout do spotřebitelské ceny ekologické náklady a zajistit rovný přístup k rozvodné síti. Strategie ke zvyšování energetické účinnosti hraje ústřední roli tam, kde je třeba vytvořit protíváhu k současné politice na straně nabídky.

2. Doporučení Výboru regionů

2.1 **požaduje**, aby se v případě rozhodnutí ve prospěch zavedení plánů energetické účinnosti tyto koncipovaly jako

pětileté plány maximálně s dvěma hodnoceními. Každoročně vypracováváné plány a roční hodnocení neukazují v praxi žádné uspokojující výsledky, a proto nejsou smysluplné (otázka 3);

2.2 **zejména zdůrazňuje**, že při stanovení opatření se musí bezpodmínečně zohlednit rozdíly mezi jednotlivými členskými státy, pokud jde o již učiněné kroky a o možnosti, a každému opatření musí předcházet analýza nákladů a výnosů;

2.3 **odmítá** stanovení absolutních cílů ke zvýšení účinnosti. Musí se totiž zamezit situaci, že vzniknou konkurenční výhody pro ty členské státy, které s energií doposud zacházely méně svědomitě. Členské státy, které již sáhly k úsporným opatřením nebo začaly používat obzvláště účinné technologie, mají méně možností k dalšímu zvyšování účinnosti a byly by při uskutečňování absolutních cílů jasně v nevýhodě;

2.4 **souhlasí** namísto toho se systémem odborného posuzování, který na základě analýzy rozdílných klimatických podmínek a již učiněných kroků v oblasti energetické účinnosti navrhuje národní cíle energetické účinnosti pro každý členský stát. Tyto národní cíle by se mohly stát součástí definice evropských norem a umožnily by tak zohlednění národních podmínek, jakož i spravedlivé započtení již učiněných kroků;

2.5 **je toho názoru**, že mechanismus obchodování s emisemi musí fungovat tak, aby elektrárny po rozumném dlouhém přechodném období v rámci alokačního plánu obdržely jen takový počet emisních certifikátů, který bude odpovídat výrobě plánovaného množství elektrického proudu a tepla v tepelné paroplynové elektrárně založené na kogeneraci. To by byl jasný signál cíli zvyšování energetické účinnosti při výrobě elektřiny (otázka 13);

2.6 **navrhuje**, aby se přemýšlelo o propočtu emisních certifikátů pro průmysl provedeném podobným způsobem. Každý průmyslový podnik by obdržel pouze tolik emisních certifikátů, který bude odpovídat výrobě plánovaného množství výrobků v podniku s nejvyšším standardem energetické účinnosti. Takové opatření by znamenalo přesunutí nákladů v souladu se zásadou původce a mělo by za následek velkou úsporu energie a CO₂ (otázka 2);

2.7 **požaduje** přípustnost státních podpor na opatření podporující inovace životního prostředí a zlepšení produktivity za účelem zvýšení energetické účinnosti. Tyto podpory by mohly být na jedné straně koncipovány jako investiční podpory, které by osvobodily od ohlašovací povinnosti podpory pro inovační technologie v oblasti energetické účinnosti. Na druhé straně by energetická účinnosti měla být zohledňována jako obecné kritérium pro podpory v oblasti ochrany

⁽⁶⁾ <http://www.managenergy.net/gp.html>
<http://www.energie-cites.org/page.php?lang=en&dir=3&cat=3&sub=3>

životního prostředí, protože ty se používají zejména na místní a regionální úrovni. **Souhlasí** zejména s hromadným poskytováním podpor na zvýšení energetické účinnosti, alespoň však s dostatečně vysokými limity, aby se zmenšila administrativní náročnost a případné zpoždění při realizaci podobných projektů (otázka 5);

2.8 **podporuje** zohledňování kritérií energetické účinnosti v oblasti zadávání veřejných zakázek na všech úrovních (EU, národní, regionální, místní). Vzhledem k 16 % podílu na HDP Evropské unie by zvýšenou poptávkou po účinných přístrojích, vozidlech, budovách atd. mohla vzniknout silná pobídka pro průmysl k výzkumu popř. ke zlevňování takovýchto výrobků. S ohledem na ekologická kritéria zadávání zakázek lze odkázat na bohaté zkušenosti v jednotlivých členských státech;

2.9 **však odmítá** závazky veřejných zadavatelů vyplývající ze zákona o zadávání veřejných zakázek, neboť mnoho regionů a obcí musí hospodařit s extrémně omezenými rozpočty. Namísto toho by finančně slabé obce měly být dostatečným způsobem informovány o výhodách udělování smluv na energeticky účinné projekty, aby se mohly samy rozhodnout mezi nejlevnější a nejlepší nabídkou (otázka 6);

2.10 **vítá** programy financování pro projekty energetické účinnosti. Pro regionální a místní úroveň by to však znamenalo, že finanční prostředky a podpory budou muset být poskytnuty na základě dobrovolnosti a podle příslušné rozpočtové situace (otázky 7 a 22);

2.11 **vyzývá** Komisi k zohledňování kritérií energetické účinnosti ve všech oblastech politik spadajících do působnosti EU. Komise by mohla určit energetickou účinnost za závazné kritérium při výběru projektů zejména v oblasti strukturálních fondů a Fondu soudržnosti, v oblasti rozvoje venkova a v oblasti podporování výzkumu. To by bylo možné považovat i za nepřímý podnět pro místní a regionální úroveň (otázka 12);

2.12 **odmítá** rozšíření resp. zpřísnění směrnice EU o budovách dříve, než budou vyhodnoceny dopady uplatňování jejího současného znění. Před rozšířením směrnice musí být stanovena přiměřená lhůta na zhodnocení stávající směrnice o budovách (otázka 8);

2.13 **se vyslovuje** pro intenzivní propagační činnost na všech úrovních. Kampaň by měla brát zřetel na národní, regionální nebo místní úroveň a měla by být přednostně spuštěna k těm otázkám, u kterých má cílová skupina skutečně praktické alternativní možnosti jednání. Spolupráce mezi Evropskou komisí resp. jejími zástupci v členských státech a regionální a místní úrovní by zde byla velmi žádoucí (otázka 12);

2.14 **zdůrazňuje** potřebu informací a odborné přípravy, které by neměly být omezeny na odborníky z odvětví energie-

tiky, ale rozšířeny zejména na ty, kteří v energetické oblasti nepracují, např. architekti, stavební společnosti, projektanti nemovitostí, plánovači a řídicí pracovníci infrastruktury;

2.15 **se jasně vyslovuje** pro urychlené nasazení elektráren založených na kogeneraci. Kromě aktivního uplatňování směrnice o kogeneraci elektřiny a tepla je také nezbytně nutné budovat příslušný trh s teplem rychleji než dosud (otázka 13);

2.16 **podporuje** sanaci starších – neefektivních – systémů dálkového vytápění jako velmi významného přínosu ke zvyšování energetické účinnosti a vyzývá členské státy, aby na to uvolnily příslušné prostředky ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti;

2.17 **podporuje** výzvu Evropského parlamentu Komisi, aby vypracovala návrh právní úpravy pro trh s teplem a chladem. Pro místní úroveň je účinné hospodaření s využívanou tepelnou energií stejně důležité jako smysluplná řešení pro oblast chlazení. Zavádění klimatizačních zařízení vedlo v posledních letech k enormnímu zvýšení spotřeby elektrické energie v obdobích mimo topnou sezónu. Jelikož trh s teplem a chladem spadá díky své příslušnosti ke stavebním předpisům do působnosti místní úrovně, i zde se zdají být informační politika a poradenství důležitá. Rozhodnutí na místní úrovni se mají činit ve prospěch větší energetické účinnosti. Inovační příklady z oblastí dálkového vytápění a chlazení jsou na internetu ke stažení pod shora uvedenými sbírkami příkladů osvědčených postupů;

2.18 **souhlasí s** decentralizovanou výrobou, kterou zelená kniha požaduje a podporuje, poukazuje však na skutečnost, že je třeba přesně uvážit poměr mezi kapacitou elektrárny a místní spotřebou. I zde by se mělo vsadit na kogeneraci elektřiny a tepla jako na obzvláště účinnou formu výroby. Vysoký stupeň energetické účinnosti lze zajistit především tehdy, nalezneme-li vyrobené teplo místní uplatnění;

2.19 **zdůrazňuje**, že i při výrobě energie z obnovitelných zdrojů se musí dbát na energetickou účinnost a na pokud možno šetrné zacházení s existujícími zdroji. Při výstavbě nových elektráren by se měla ve všech oblastech nejdříve optimalizovat spotřeba a teprve potom optimalizované spotřebě přizpůsobit zásobovací systém. Přitom je rovněž třeba vzít v úvahu a – podle jednotlivé národní právní situace – při zapojení příslušných orgánů samosprávy přezkoumat následující faktory: lokalitu, druh technologií, velikost zařízení a stupeň využití;

2.20 **odmítá** systém bílých (energetických) certifikátů, které dodavatele zavazují k zavádění úsporných opatření u konečného zákazníka. Existují obavy, že z makroekonomického

hlediska je zavedení a provoz dalšího obchodního systému dražší než dosažené úspory. Vedle vysoké administrativní náročnosti se i spravedlivé přidělování jeví ještě obtížnější než u obchodování s emisemi (otázka 15);

2.21 **požaduje** další investice do rozšíření městské hromadné dopravy a železniční infrastruktury. Jen pokud budou existovat rozumné alternativy k osobní automobilové dopravě, lze z dlouhodobého hlediska očekávat její pokles. **Vítá** v této souvislosti přihlášení se obcí a regionů k seburčení při poskytování těchto služeb veřejného zájmu, které je obsažené v návrhu nařízení Evropské komise o veřejných službách v osobní dopravě na železnici a silnicích, čímž se uznává role orgánů místní a regionální samosprávy při zajišťování městské hromadné dopravy;

2.22 **vyzývá** Komisi, aby průmyslu připomenula jeho povinnosti a pomocí různých opatření ovlivnila snížení spotřebitelských cen u energeticky účinných přístrojů a technologií pro obnovitelné formy energie, **a připojuje se k názoru** Evropského parlamentu, že v oblasti jednotlivých technologií bylo v posledních letech dosaženo impozantního snížení nákladů, ale že je třeba dalšího snižování nákladů, aby byla opatření ke zvýšení energetické účinnosti pro širokou veřejnost atraktivnější;

2.23 **si uvědomuje povinnost** EU vyjednat u WTO vzhledem k existenci srovnatelně vysokých ekologických standardů v Evropě celní nebo jiné výhody pro energeticky účinné výrobky.

V Bruselu dne 16. února 2006.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

**Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě o evropských politikách týkajících se mládeže
Řešení problémů mladých lidí v Evropě – provádění Evropského paktu pro mládež a podpora
aktivního občanství**

(2006/C 192/04)

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na „sdělení Komise Radě o evropských politikách týkajících se mládeže. Řešení problémů mladých lidí v Evropě – provádění Evropského paktu pro mládež a podpora aktivního občanství“ (KOM(2005) 206 v konečném znění);

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 30. května 2005 konzultovat toto téma s Výborem regionů podle čl. 265 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství;

s ohledem na rozhodnutí předsedy Výboru regionů ze dne 25. července 2005 pověřit Komisi pro kulturu a vzdělávání, aby vypracovala stanovisko k tomuto tématu;

s ohledem na „Evropský pakt mládeže“ (závěry předsednictví Evropské rady v Bruselu ve dnech 22. a 23. června 2005 – 7619/05 příloha 1);

s ohledem na své stanovisko k Návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady – Vytvoření programu „Mládež v akci“ pro období 2007-2013 ⁽¹⁾ (CdR 270/2004 fin) ⁽²⁾;

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise Radě o sledování Bílé knihy

⁽¹⁾ KOM (2004) 471 v konečném znění.

⁽²⁾ Úř. věst. C 71, 22.3.2005, s. 34.

o novém impulsu pro evropskou mládež – Návrh společných cílů pro dobrovolné činnosti mladých a ke sdělení Komise Radě o sledování Bílé knihy o novém impulsu pro evropskou mládež – Návrh společných cílů pro lepší porozumění a poznání mládeže⁽³⁾ (CdR 192/2004 fin)⁽⁴⁾;

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise Radě o sledování Bílé knihy o novém impulsu pro evropskou mládež – Návrh společných cílů pro účast a informovanost mladých, v návaznosti na usnesení Rady ze dne 27. června 2002, které se týká rámce evropské spolupráce v oblasti mládeže⁽⁵⁾ (CdR 309/2003 fin)⁽⁶⁾;

s ohledem na své stanovisko k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o jednotném rámci pro transparentnost kvalifikací a pravomocí (Europass)⁽⁷⁾ (CdR 307/2004 fin)⁽⁸⁾;

s ohledem na návrh stanoviska (CdR 253/2005 rev. 2), který schválila Komise pro kulturu a vzdělávání dne 7. prosince 2005 (zpravodaj: pan **Roberto Pella**, člen zastupitelstva města Cossato (IT/ELS));

přijal toto stanovisko na 63. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 15. a 16. února 2006 (jednání ze dne 16. února).

1. Úvod

Výbor regionů

1.1 **bere na vědomí** sdělení o evropských politikách týkajících se mládeže, které vypracovala Komise při provádění Evropského paktu pro mládež, oceňuje jeho záběr a průřez mnoha sektory vstupujícími do politik Společenství;

1.2 **oceňuje** návaznost sdělení na bílou knihu Komise „Nový podnět pro evropskou mládež“, na usnesení Rady ze dne 27. června 2002 a na integrované hlavní směry pro růst a zaměstnanost, které Komise přijala dne 12. dubna 2005;

1.3 **schvaluje** a podporuje úsilí posílit politiky týkající se mládeže ve všech oblastech jejich působnosti, protože se domnívá, že mladí lidé představují nezbytnou investici pro budoucnost Evropy;

1.4 **trvá** na potřebě všech úrovní rozhodovacího procesu – EU, národní, regionální a místní – aktivně pracovat na zajištění skutečného využití občanství mladých lidí ve všech politických kontextech v evropské společnosti. Je obzvláště důležité, aby byly zahájeny činnosti potřebné ke zlepšení kvality profesního, sociálního a rodinného života mladých lidí za účelem vytvoření předpokladů pro jejich aktivní občanství. Pro dlouhodobou integraci institucí EU a jejich legitimnosti v očích evropské veřejnosti je zásadní, aby byli mladí lidé zapojeni;

1.5 **zdůrazňuje**, že skutečná účast mladých lidí může být zajištěna pouze tím, že se do činností, které Evropská unie zamýšlí vykonávat, zapojí orgány místní a regionální samosprávy, mládežnické organizace a všichni sociální partneři, kteří mají jakýkoliv kontakt se světem mládeže. Úspěch iniciativ, které uvádí Komise, závisí z velké části na úspěšné realizaci tohoto smlouvaného procesu.

2. Použití metody otevřené koordinace

Výbor regionů

⁽³⁾ KOM (2004) 337 v konečném znění a KOM (2004) 336 v konečném znění.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 43, 18.2.2005, s. 42.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 22, 24.1.2001, s. 7 a KOM (2003) 184 v konečném znění.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 121, 30.4.2004, s. 10.

⁽⁷⁾ KOM (2003) 795 v konečném znění.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 121, 30.4.2004, s. 10.

2.1 **doufá**, že způsoby uplatňování metody otevřené koordinace přiměřeně zhodnotí roli orgánů místní a regionální samosprávy co se týče jejich pravomocí;

2.2 **se domnívá**, že v oblasti politiky mládeže by metoda otevřené koordinace měla mít následující cíle: a) harmonicky začlenit mladé lidi do veřejného života, aby mohli být lépe zapojeni do politik, které se jich týkají; b) lépe uvážit specifické potřeby mladých lidí v politikách Společenství a národních politikách. Aby mohlo být dosaženo těchto cílů, nesmí být přehlížena úloha, pravomoci a znalosti orgánů místní a regionální samosprávy, a to především v otázce, která je předmětem strategie uvedené ve sdělení;

2.3 proto **doporučuje**, aby členské státy zaručily účast orgánů místní a regionální samosprávy na navrhování, provádění a monitorování politik mládeže na národní úrovni a aby Rada zajistila jejich účast na evropské úrovni.

3. Politiky zaměstnanosti a sociální začlenění

3.1 Výbor **oceňuje** způsob, jakým Komise vytyčila politiky zaměstnanosti a sociálního začleňování mladých lidí, kteří jsou obzvláště vystaveni riziku nezaměstnanosti, nejistoty a nízkých platů. Považuje především za důležité, aby v této oblasti byla plně prováděna Lisabonská strategie, která předpokládá nejen zvýšení počtu pracovních míst, ale také jejich kvality.

3.2 VR vyzývá Komisi, aby navrhla kvantitativní cíle pro potírání nezaměstnanosti mladých (ta v současnosti činí v EU 18 %).

Jestliže pravomoc na provádění těchto politik přísluší členským státům, pak místní správní orgány představují ve všech členských zemích politické a administrativní jednotky, kterým přísluší úkoly realizace, rozvíjení a řízení procesů integrace mezi politikami práce, sociálními politikami, politikami začleňování, politikami boje proti diskriminaci a sociálnímu vyloučení.

3.3 Příprava opatření určených k vytvoření nové definice a nového členění systémů „blahobytu“ podle „proaktivních“ zásad na rozšíření možností účasti mladých lidí v pracovním procesu a ve společnosti obecně vyžaduje zásadní změnu hlediska, kterým se pohlíží na problematiku začleňování/vyloučení, a to způsobem, který umožní „panoramatický“ pohled na sociální podmínky mladistvého. Rozměr zaměstnanosti nemůže být prostě vyčleněn ze souboru „sociálně kvalifikujících podmínek“, jako dobré zdraví, základní vzdělávání a soutěž, která podporuje a rozvíjí iniciativní přístup.

3.4 V rámci evropských strategií zaměstnanosti a v rámci opatření týkajících se konkurenceschopnosti se národní a evropské akční programy a strukturální fondy soustředí okolo cílů pro růst zaměstnanosti, rovné příležitosti a sociální soudržnost. Zvýšení adaptability pracovníků a podniků na hospodářské změny a rozšíření úrovně zaměstnavatelské pracovníků představují pro integrované politiky, které se provádějí a vzájemně integrují na místní úrovni, oblast experimentování, co se týče mladé generace.

3.5 Výbor **vyzývá** Komisi, aby po vzájemné dohodě podporovala činnosti ve prospěch vývoje znalostí, pravomocí a všech operačních nástrojů sloužících k posílení a hodnocení práce místních a regionálních správních orgánů, a to především:

- výměnu dat, informací, osvědčených postupů (i prostřednictvím vytvoření stálých nadnárodních sítí, jejichž práce by byla efektivní a ověřitelná);
- odbornou přípravu, společnou a srovnatelnou pro klíčové aktéry místních a regionálních politik týkajících se mládeže.

3.6 Oblasti, ve kterých je třeba provádět tyto činnosti na posílení účinnosti příspěvku orgánů místní a regionální samosprávy, zahrnují především:

- střet poptávky a nabídky,
- cesty vstupu na trh práce,
- zaměstnanost směřující k sociálnímu začleňování,
- informační a komunikační činnost vztahující se k tematice spojené s institucionálním uspořádáním na trhu práce a s vývojem profesí,
- spojitost mezi systémy odborné přípravy a ekonomikou/podnikáním,
- ekonomická opatření pro usnadnění sociálního začleňování.

3.7 Strategie sociálního začleňování může zlepšit situaci mladých lidí (především těch nejzranitelnějších) tím, že na úrovni Společenství a členských států bude rozvinuta účinná integrace mezi různými politikami, které přímo provádějí orgány místní a regionální samosprávy. Z tohoto důvodu bude vypracování každé strategie sociálního začleňování a programu vzájemného učení v oblasti zaměstnanosti podpořeno aktivním a přímým zapojením různých místních a regionálních správních orgánů.

3.8 V tomto rámci se sblížení a spolupráce mezi různými institucionálními úrovněmi bude moci soustředit na obtíže mladých lidí při vstupu na trh práce, které se neprojevují pouze v míře nezaměstnanosti, ale také v počtu neaktivních mladých lidí, tj. těch, kteří nestudují, nepracují a ani nehledají práci, což se jeví jako obzvláště závažný aspekt, uvážíme-li, že mnoho mladých lidí se vyhýbá i povinné školní docházce stanovené do 18 let.

3.9 Výbor **vyzývá** Komisi, aby podpořila začlenění opatření, která zaručují odpovídající finanční a organizační podporu projektům pro podnikavost mládeže, do národních programů reformy.

4. Vzdělávání a odborná příprava

4.1 Výbor zdůrazňuje, že Evropský pakt pro mládež nemá vést ani k harmonizaci obsahu programů výuky a odborné přípravy na úrovni Společenství, ani k harmonizaci uspořádání systému vzdělávání a odborné přípravy, neboť jde o oblasti v plné pravomoci členských států a v některých případech orgánů místní a regionální samosprávy v souladu s tím, co je stanoveno ve Smlouvě, která omezuje pravomoci ES na rozvíjení „evropského rozměru ve vzdělávání“ a na „výměnu informací a zkušeností týkajících se otázek, které jsou společné vzdělávacím systémům členských států“.

4.2 Výbor **doufá**, že bude posílena a zlepšena výměna informací týkajících se osvědčených postupů (a přijatých nástrojů a procedur), které jednotlivé členské státy rozvinuly pro zajištění aktivní a účinné účasti místních a regionálních správních orgánů na procesech přizpůsobování systémů a kvalifikačních rámců.

4.3 Především, žádná iniciativa na stanovení evropského kvalifikačního rámce, který bude využívat spojení a součinnosti s opatřeními na přenos studijních kreditů a na záruku kvality, se společnými evropskými zásadami pro identifikaci a uznávání formálního a neformálního vzdělávání a s Europassem (jednotný evropský rámec pro transparentnost diplomů, osvědčení a kompetencí), nesmí přehlížet přínos orgánů místní a regionální samosprávy a to ani při monitorování a hodnocení.

4.4 To by mělo přirozeně platit i pro zkušební fázi iniciativy „Youthpass“ v rámci Europass, kterou Komise plánuje na rok 2006 a pro kterou by měly být určeny patřičné procedurální a ekonomické nástroje.

4.5 Analogický postup by měl být použit pro činnosti, které navrhuje Komise k tomu, aby přiměla členské státy, aby zajistily větší průhlednost a informovanost o možnostech zaměstnanosti a odborného vzdělávání pro usnadnění mobility v rámci modernizace služeb pro zaměstnanost a také pro činnosti členských států, které jsou určeny k posílení jejich strategií na

odstranění překážek mobility. Pokud budou zhodnoceny názory a návrhy orgánů místní samosprávy bude v tomto ohledu možné lépe přihlížet k nárokům mladých lidí při hodnocení a provádění iniciativ jako jsou Evropské dobrovolné služby (EDS) nebo informační portály EURES (profesní mobilita) a PLOTEUS (vzdělávací příležitosti v Evropě).

4.6 Prohloubením výměny znalostí a osvědčených postupů bude možné podpořit také koordinaci národních systémů odborné přípravy, která je nezbytná k co největší podpoře volného pohybu občanů a rozvoji místních systémů. Především podpora nadnárodní výměny názorů a spolupráce ze strany Společenství umožní podpořit úsilí různých členských států o vytvoření srovnatelného rámce pro uznávání neformálního a informálního učení.

4.7 Úzká spolupráce mezi institucemi Společenství a orgány místní a regionální samosprávy by měla podpořit vývoj role univerzit jako míst výměny znalostí a kultury evropské mládeže. Za tímto účelem bude obzvláště nezbytné silnější zakořenění univerzit v místním kontextu a hlubší a všeobecnější přijetí principů, postupů a způsobů *partnerství* z jejich strany.

5. Mobilita

5.1 Výbor regionů **oceňuje** dokonalý soulad obsahu dokumentu Komise s politikami Společenství, které se týkají volného pohybu pracovníků a mobility studentů, učitelů a osob účastnících se odborné přípravy, zejména mládeže.

5.2 Vyjadřuje proto naprostou podporu Komisi, pokud jde o to, co Komise prosazuje ve prospěch mobility mládeže v Evropě, a to jak mobility z důvodu odborné přípravy, tak z důvodu zaměstnání.

5.3 Za účelem hlubšího porozumění Evropě a mechanismů jejího fungování, jakož i zapojení mladých lidí do světa politiky, Výbor **vyzývá** evropské instituce, aby podle vzoru OSN realizovaly program pro mládež, který zapojí studenty středních škol a univerzit do skutečné simulace práce orgánů Společenství (plenární zasedání Evropského parlamentu, zasedání Rady atp.).

5.4 Mobilita mládeže se nyní již neomezuje na pohyb uvnitř Unie, ale týká se stále více také zemí mimo ni. Výbor **doufá**, že na podporu zapojení mládeže do dobrovolné činnosti a mezinárodní solidarity dojde mezi Komisí, členskými státy a orgány místní a regionální samosprávy k užší spolupráci ohledně mobility. Zvláštní pozornost by měla být věnována přeshraniční mobilitě. Populace EU v současnosti zahrnuje velké menšiny pocházející z bezprostředně sousedících oblastí, jejichž mobilita by měla být podporována a jejichž kontakty by měly být využívány. V této oblasti by systém sítí nevládních organizací v různých členských státech, které fungují ve stejné oblasti rozvoje, mohl představovat pole pro zkoušení podpůrných činností ve vzájemné součinnosti mezi místní, národní a komunitární úrovní.

5.5 Výbor dále **vyzývá** Komisi a členské státy, aby podpořily rozvoj národních programů pro studium jazyků, s cílem poskytnout mladým pracujícím lidem opravdovou mobilitu uvnitř EU.

6. Soulad mezi soukromým a profesním životem

6.1 Výbor regionů **znovu zdůrazňuje** autonomii členských států při přípravě politik a metod na podporu souladu mezi soukromým a profesním životem.

6.2 Také v této oblasti se přínos Komise může zaměřit na posílení a znásobení možností přenosu a *mainstreamingu* vlastnictví informací, znalostí a zkušeností, které mají orgány místní a regionální samosprávy ohledně sektorů uvedených Komisí a ohledně podpory a rozšíření práv na rovné příležitosti mezi generacemi.

7. Účast a akce na posílení aktivního občanství mladých lidí

7.1 Výbor **se domnívá**, že ve vztahu k politice mládeže by Komise měla rozhodně a co nejdříve diskutovat a spolupracovat s mladými lidmi na programech a iniciativách, které vypracovala, a zkoušet nové možnosti.

7.2 V tomto procesu by místní úřady (podle územní struktury jednotlivých členských států), jako orgány nejbližší územním celkům a jako nejpřímější zástupce mladých lidí v procesech integrace do politického, občanského a ekonomického života, měly být schopny hrát plně a účinně roli, která jim přísluší. Procesy konzultace s místními správními orgány by měly být doprovázeny přijetím opatření zaměřených na:

- zvýšení výměny zkušeností mezi tvůrci politik mládeže a těmi, kdo je provádějí na místní úrovni, a to i pro usnadnění vzájemného učení;
- podporu vytvoření stabilních sítí a v rámci těchto sítí posílení výměny a šíření osvědčených postupů a vzájemné pomoci při aktualizaci strategií, postupů a nástrojů na podporu zapojení mladých lidí. Nadnárodní diskuse usnadní „posílení“ a stabilizaci zkušeností a omezí rizika jejich předčasného zániku;
- vytváření cest a nástrojů pro zapojení, jež by umožnily usměrnit iniciativy navržené mladými lidmi, aby se do projektů a činností, jež navrhli, mohli sami zapojit.

7.3 Výbor se domnívá, že členské státy by měly zahájit kampaně na účast a osvojování občanství tak, že budou v rámci školních osnov a vzdělávacích programů podporovat vědomí odpovědnosti, kterou by měl v demokratické společnosti, a zejména ve svém bezprostředním okolí, pociťovat každý jedinec. V tomto směru je třeba považovat školu a školská zařízení druhého stupně za společný prostor, který je důležitý pro účast mládeže a pro osvojení demokracie.

7.4 Výbor **doufá**, že bude podpořena výměna osvědčených postupů, které se týkají forem účasti mládeže na místní samosprávě, a iniciativ na podporu mobility za účelem lepšího poznání různých forem místní samosprávy, jejichž cílem je vědomější účast na politickém životě.

7.5 Výbor vyzývá orgány regionální a místní samosprávy, aby podporovaly zkušenosti typu „Rada mladých“, které se považují nejen za mechanismus či způsob účasti a dialogu s mládeží, ale rovněž za nástroje tvorby aktivního občanství.

7.6 Pro zachování procesů místního zapojení a aktivního občanství by Komise měla prostřednictvím nadnárodní diskuse podpořit společné vytvoření kritérií a přesného obsahu ohledně cíle „zapojení“: jaké jsou jeho podmínky, jaké by mělo mít rozměry, koho by se mělo týkat.

7.7 Pro zamezení nebo snížení rizika, že v procesech konzultace a zapojení mladých lidí budou podporovány pouze „velké národní“ sítě, bude třeba aktivně zapojit síť mládežnických sdružení, která fungují na místní úrovni. Pro uskutečnění tohoto úkolu bude prospěšné přímé zapojení obcí, které na svém území rozvinuly modely plánování a řízení politik mládeže, které stanovují procesy konzultace a spolupráce.

7.8 Výbor **doufá**, že při provádění ohlášených iniciativ (kromě jiných kampaně „Pro rozmanitost. Proti diskriminaci.“, evropské iniciativy na podporu dobrého zdraví mladých lidí a dětí, veřejné diskuse o sportu s cílem posílit výchovné a sociální hodnoty sportu u mladých lidí) Komise nepodcení zásadní úlohu, kterou mohou hrát orgány místní a regionální samosprávy při oslovení, informování, podnícení, motivování a zaktivování skupin a jednotlivců.

7.9 VR **vítá**, že velkou část odpovědnosti za politiku týkající se mládeže mají evropské obecní úřady a regiony. Je proto velmi důležité, aby se orgány místní a regionální samosprávy podílely na zodpovědnosti za vzdělávání, zaměstnání a volný čas mladých lidí.

8. Programy na podporu politik týkajících se mládeže

8.1 Komise a další instituce Společenství mohou hrát zásadní úlohu při vytváření operačních podmínek a nástrojů, které umožní členským státům patřičně vykonávání svých pravomocí. Problémy související se situací mladých lidí, které mají více rozměrů, prolínají se a jsou ovlivněny více faktory, vyžadují od různých institucionálních úrovní přesnou znalost fenoménů a procesů podle jejich odpovědností.

8.2 Z těchto důvodů Výbor **doufá**, že budou zahájeny iniciativy, které umožní rozvoj systému koordinace pozorovatelů podmínek mladých lidí, kteří by mohli těžit z toho, co již bylo realizováno v rámci jiných tematik, které mají více rozměrů a vzájemně se prolínají, a tak:

— zamezit znásobení informačních systémů a platform,

— sjednotit a propojit již existující databáze na evropské úrovni a umožnit tak zpracování a výměnu dat týkajících se mladých lidí,

— zhodnotit a sjednotit do jedné evropské sítě nejlepší zkušenosti „pozorovatelů podmínek mladých lidí“ rozptýlených po Evropě a podporovaných orgány místní a regionální samosprávy,

— podpořit specializaci místních pozorovatelů a snížit tak rizika zbytečného překrývání.

8.3 Výbor **doufá**, že prostřednictvím specifických programů a činností na vzbuzení zájmu, šíření, výměnu osvědčených postupů a odborné vzdělávání místních aktérů ohledně politik mládeže by se podpořilo šíření evropské kultury politik mládeže a vytvořil se tak evropský prostor, ve kterém by tvůrci politik mohli diskutovat o provádění politik mládeže. Výbor především nabízí Komisi svoji spolupráci na vzniku kampaně na šíření obsahu Evropského paktu pro mládež.

8.4 Z hlediska účinnosti politik mládeže má velký význam zahájení procesů hodnocení dopadu a úspěchu samotných politik. Vzhledem k tomu, že neexistují stabilní a uznávané „modely“ politiky mládeže, toto hodnocení umožňuje posílit zkušenosti, stává se vzájemným přínosem a je počátkem srozumitelných a opětovně použitelných modelů. Do procesu hodnocení by měly být přizvány především orgány místní a regionální samosprávy.

8.5 Při vypracování, uspořádání a provádění každého programu nebo činnosti bude vhodné zhodnotit úlohu *governance* regionů a orgánů místní samosprávy v politikách mládeže sjednocením principu vertikální subsidiarity s principem horizontální subsidiarity, která je důležitá především na místní úrovni. Z tohoto důvodu by při provádění každého programu nebo činnosti týkající se mládeže měly být podporovány a zhodnoceny zkušenosti účinného, vyváženého a reprezentativního partnerství.

8.6 Výbor **zdůrazňuje** nutnost zohlednit hlavních politikách Unie. Také co se týče opatření na kulturním poli, kde již v minulosti byla přidaná hodnota začlenění rozměru mládeže částečně uvážena, je nutné vzít přiměřeně v úvahu potřebu vyčlenit prostředky a prostor iniciativám prováděným mladými lidmi a jim určeným. Dále bude také třeba zdůraznit význam sociální rovnosti a rovných příležitostí mezi generacemi a to také ve vztahu k rizikům sociálního vyčlenění mladých lidí.

8.7 Výbor **žádá**, aby při provádění a hodnocení programů „Mládež“ a „Evropské občanské služby“ byla uznána centrální úloha orgánů územních samosprávných celků. Toto doporučení se týká také programu „Mládež v akci 2007-2013“. Pouze tímto způsobem bude možné zajistit územní zakořenění, dopad projektů na územní celky a jejich účinné zapojení do místních politik.

8.8 Výbor **se domnívá**, že opatření ve prospěch mladých lidí by kromě otázek uvedených v Evropském paktu pro mládež měla také zvážit další otázky, které by mohly podpořit, i když pouze nepřímo, dosažení cílů stanovených v tomto paktu. Zde se vzhledem k jejich relevanci miní především problémy bytové výstavby (které souvisejí s politikami na podporu zaměstnanosti, mobility a souladu mezi soukromým a profesním životem) a další analogické aspekty rodinného blahobytu a politiky přístupu k financování. Je tudíž třeba vyzvat členské státy, aby vyvinuly větší úsilí na rozvoj účinných reforem v těchto oblastech.

8.9 Výbor dále **vyzývá** Komisi, aby podpořila začlenění opatření do národních programů reformy vydaných v souvislosti s Lisabonskou strategií s cílem:

- posílit opatření na omezení rostoucího rizika sociálního vyloučení mladých lidí, především podporou rozvoje iniciativ, které zlepšují přístup *všech mladých lidí ke všem právům* (sociálním, politickým a občanským), a jejich následného úplného provádění, a to na všech úrovních;
- podpořit politiky týkající se mládeže v národních programech reformy a dát jejich provádění velkou prioritu;
- snižovat počet případů nedokončeného vzdělání a podpořit dosažení vyšší úrovně vzdělání u mladých lidí, kteří si to zaslouhují, ale nacházejí se v nesnadné ekonomické situaci;
- poskytnout mladým lidem odpovídající systém opatření zmírňujících sociální důsledky vyplývající ze ztráty zaměstnání;
- podporovat umění a tvůrčí činnost mladých lidí posílením samostatné podnikatelské činnosti v těchto oblastech;
- zahájit specifické formy podpory účasti mladých lidí obecně a především mladých lidí s nízkým příjmem, nezaměstna-

ných a postižených mladých lidí, mladých žen a přistěhovalců na občanském a politickém životě;

- podporovat mladé lidi žijící na venkově nebo ve znevýhodněných oblastech v jejich úsilí o kulturní, sociální a pracovní začlenění;
- podnítit dobrovolnou činnost mladých lidí.

9. Finanční prostředky

Výbor regionů

9.1 **podotýká**, že vzhledem ke složitosti daných problémů se Komise velmi nejasně vyjadřuje o finančních prostředcích určených na uskutečnění opatření ve prospěch mládeže;

9.2 **doporučuje** proto, aby se v období následujícím po přípravě směrnic Společenství vyčlenily konkrétní evropské fondy, jelikož takto ambiciózní a jasně nepostradatelné projekty ve prospěch mládeže vyžadují finanční prostředky, které členské státy často nemohou samostatně shromáždit. Výbor nakonec žádá Komisi, aby zvýšila fondy, které jsou k dispozici pro komunitární politiky mládeže;

9.3 **doporučuje** také, aby pokračovaly a byly posíleny procesy zjednodušení administrativy zaměřené na zlepšení přístupu k programům a činnostem a to nejen pro orgány místní a regionální samosprávy, ale především pro mladé lidi a jejich zástupce. Tímto způsobem bude také možné optimalizovat náklady, zjednodušit postupy a zkrátit dobu provádění;

9.4 **doufá**, že na podporu návrhů uvedených ve sdělení Komise budou stanoveny odpovídající programy vybavené potřebnými finančními prostředky. Kromě specifických programů (Mládež a EDS) by mohlo být stanoveno, že do každého programu EU bude začleněna finanční kvóta určená na specifické činnosti ve prospěch mladých lidí.

V Bruselu dne 16. února 2006.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů ke Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „i2010 – evropská informační společnost pro růst a zaměstnanost“

(2006/C 192/05)

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „i2010 – evropská informační společnost pro růst a zaměstnanost“ (KOM(2005) 229 v konečném znění);

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 1. června 2005 konzultovat EHSV v této věci v souladu s čl. 265 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství;

s ohledem na rozhodnutí svého předsednictva ze dne 12. dubna 2005 zadat vypracování stanoviska k tomuto tématu Komisi pro kulturu a vzdělávání;

s ohledem na Lisabonskou strategii, jejímž cílem je učinit z Evropské unie do roku 2010 „nejkonkurenceschopnější a nejdynamičtější znalostní ekonomiku na světě schopnou udržitelného hospodářského růstu s větším počtem pracovních míst, s lepšími pracovními místy a větší sociální soudržností“;

s ohledem na výzvu Evropské rady ze zasedání ve dnech 22. a 23. března 2005 v Bruselu adresovanou Komisi, aby neprodlené oživila Lisabonskou strategii tím, že ji zaměří na růst a zaměstnanost ⁽¹⁾;

s ohledem na závěry předsednictví Evropské rady 22. a 23. března 2005 v Bruselu, podle kterých „je nezbytné vytvořit plně integrující informační společnost založenou na všeobecném využívání informačních a komunikačních technologií ve veřejných službách, malých a středních podnicích a domácnostech. Za tímto účelem se iniciativa i2010 zaměří na výzkum a inovaci v oblasti informačních a komunikačních technologií, na rozvoj průmyslu obsahu, zabezpečení sítí a informací, jakož i na konvergenci a interoperabilitu s cílem vytvořit informační prostor bez hranic“ ⁽²⁾;

s ohledem na sdělení Komise „Akční plán eEurope 2005: aktualizace“ (CdR 193/2004 fin) ⁽³⁾;

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise „Vysokorychlostní propojení Evropy: národní strategie širokopásmového připojení“ (CdR 257/2004 fin) ⁽⁴⁾;

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise „O budoucnosti evropské regulační politiky v audiovizí“ (CdR 67/2004 fin) ⁽⁵⁾;

s ohledem na své stanovisko ke sdělení Komise „Věda a technika: klíč k budoucnosti Evropy – směrnice pro budoucí evropskou politiku na podporu výzkumu“ (CdR 194/2004 fin) ⁽⁶⁾;

s ohledem na své předběžné stanovisko k tématu „Úloha univerzit v místním a regionálním rozvoji v kontextu Evropy založené na znalostech“ (CdR 89/2003 fin) ⁽⁷⁾;

⁽¹⁾ Závěry předsednictví, Evropská rada v Bruselu 22. a 23. března 2005, 7619/1/05 REV1, odst. 8. <http://register.consilium.eu.int/pdf/cs/05/st07/st07619-re01.cs05.pdf>

⁽²⁾ Závěry předsednictví, Evropská rada v Bruselu 22. a 23. března 2005, 7619/1/05 REV1, odst. 18. <http://register.consilium.eu.int/pdf/cs/05/st07/st07619-re01.cs05.pdf>

⁽³⁾ Úř. věst. C 71, 22.3.2005, s. 59.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 71, 22.3.2005, s. 55.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 318, 22.12.2004, s. 27.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 71, 12.3.2005, s. 22.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 73, 23.3.2005, s. 55.

s **ohledem na** stanovisko (CdR 252/2005 rev.2) přijaté dne 7. prosince 2005 Komisí pro kulturu a vzdělávání (zpravodaj: **pan Théodoros Georgakis, starosta města Ilioupoli**, Řecko, SES).

VZHLEDEM K TĚMTO DŮVODŮM:

1. informační a komunikační technologie (IKT) mohou značnou měrou přímo i nepřímo přispět k dosažení cílů Lisabonské strategie;
2. širokopásmová konektivita, založená na rovnosti práv a nediskriminačním elektronickém přístupu v rámci informační infrastruktury na evropské úrovni, musí hrát klíčovou roli ve shromáždění celé Evropy, členských států EU a všech budoucích kandidátských zemí, měst a venkovských obcí, podniků i občanů;
3. klíčovým předpokladem jsou investice do výzkumu a inovací, jež je nutno dále zvyšovat, aby odvětví IKT mohlo dále přispívat k růstu a zaměstnanosti;
4. zásadní význam má zavedení efektivních a moderních informačních infrastruktur pro podniky, a to jak nové, tak existující, stejně jako pro modernizované veřejné služby;
5. rovné příležitosti v informační společnosti musejí patřit mezi práva evropských občanů v otázce propojitelnosti a služeb, a to nezávisle na typu uživatele, sociálního postavení a zeměpisné poloze;
6. informační infrastruktury je nutno navrhnout a řídit stejným způsobem jako dodávky vody a elektrické energie;

přijal toto stanovisko na 63. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 15. a 16. února 2006 (jednání ze dne 16. února).

1. Názory Výboru regionů

Obecné poznámky

Výbor regionů

1.1 **oceňuje** syntetickou povahu a jasnost, jež charakterizují analýzu a závěry uvedené Komisí ve sdělení „i2010 – evropská informační společnost pro růst a zaměstnanost“;

1.2 **znovu konstatuje**, že růst, výzkum a inovace jsou hnací silou udržitelného růstu;

1.3 **plně podporuje** myšlenku, že jedním z prioritních úkolů je vybudovat informační společnost, z níž nebude nikdo vyloučen;

1.4 **schvaluje** tezi, podle níž jsou IKT hybnou pákou růstu a zaměstnanosti, zejména vzhledem ke statistickým ukazatelům, jež ukazují, že je jim možno přisoudit 25 % růstu HDP Evropské unie a 40 % zvýšení její produktivity;

1.5 **uznává**, že digitální konvergence služeb, sítí, zařízení a médií zaznamenává rychlý pokrok, jež rozšiřuje kanály, jejichž prostřednictvím mohou občané přistupovat k digitálnímu bohatství;

1.6 **upozorňuje** na skutečnost, že sociální konvergence a definice předpisových rámců napomohou úspěšné digitální konvergenci;

1.7 **schvaluje** strategii i2010 pro informační společnost a **přijímá za své** obecné směry tohoto opatření a jeho hlavní priority;

1.8 **uznává**, že strategie i2010 podporuje myšlenku otevřeného a konkurenceschopného digitálního hospodářství,

přispívá ke zvýšení kvality života a usiluje o prevenci sociálního vyloučení;

1.9 **zdůrazňuje** význam tří priorit, jež byly stanoveny pro strategii i2010 a **podtrhuje**

— dokončení jednotného evropského informačního prostoru,

— posílení inovací a investic do výzkumu,

— informační společnost pro všechny, bez sociálního vyloučení a charakterizovanou zlepšením veřejných služeb a zvýšením kvality života;

1.10 **je přesvědčen** o tom, že iniciativa i2010 přispěje ke zvýšení kvality života občanů a obecně i společnosti.

V oblasti dokončení jednotného evropského informačního prostoru

Výbor regionů

1.11 **podporuje** anticipační politický postup Evropské komise, neboť se domnívá, že odvětví IKT v sobě skrývá obrovský potenciál, jehož je třeba využít. Jednotný evropský trh s jednotnými pravidly pro všechny státy nabízí obzvláště příznivé podmínky pro podniky;

1.12 **zdůrazňuje** potřebu uznat a vyjádřit roli místních a regionálních územních celků, aby byla dosažena strategie i2010;

1.13 **s uspokojením zaznamenává** úsilí vynaložené k určení hlavních úkolů a připomíná, že získané výsledky budou hodnoceny především v závislosti na navržených akčních programech;

1.14 **zdůrazňuje**, že požadavek zvýšení rychlosti širokopásmových služeb ve znevýhodněných oblastech s nedostatečnými strukturami vyžaduje uvolnění významných částek ze strukturálních fondů a požadavek bohatství digitálního obsahu, interoperability a bezpečnosti spojení vyžaduje uvolnění významných částek z programů výzkumu a vývoje;

1.15 **soudí**, že přístup ke kvalitním a cenově dostupným širokopásmovým službám představuje jeden z hlavních parametrů, jež určují kvalitu služeb pro občany, zejména zvyšují kvalitu služeb poskytovaných místními orgány veřejné správy a zároveň napomáhají malým a středním podnikům v dodávání jejich výrobků. Je možno počítat zvláště s tím, že velmi přínosné bude rozšíření a zrychlení přístupu k širokopásmovým službám pro okrajové regiony a obce, především pro nejbližší regiony;

1.16 **klade důraz** na citlivé téma pro společnost, jímž je ochrana spotřebitelů a osobních údajů, a proto bude nutné je zohlednit při formulaci strategie a pravidel fungování trhu s IKT;

1.17 **vyjadřuje** proto své přesvědčení, že je nutné zajistit, aby v každém případě nové služby a aplikace v oblasti IKT vyhovovaly pravidlům ochrany údajů a zároveň aby spotřebitelé měli trvale možnost ověřit si, jak jsou jejich osobní údaje zpracovávány. „Zvyšování povědomí o potřebě vlastní ochrany“⁽⁸⁾, jež figuruje mezi návrhy obsaženými ve sdělení, bude muset být provázeno účinnějšími záručními mechanismy;

1.18 **zvláště trvá** na bezpečnosti spojení, boji proti nepovoleným a závadným obsahům na internetu a nutnosti, aby EU zaručila přístup ke službám a kvalitním komunikacím za dostupné ceny, které by zaručily územní soudržnost na celém území EU, se zvláštní pozorností pro odlehle a nejbližší regiony;

1.19 **domnívá se**, že obsah nových služeb a digitálních médií nelze pojímat výhradně na základě ekonomických parametrů, ale je nutno je rozvíjet v souladu se sociálními a kulturními potřebami;

1.20 **vyjadřuje potěšení** nad zřízením vědeckých parků a nastolení náležitých rámců pro investice pocházející z malých a středních podniků.

V oblasti inovací a investic do výzkumu

Výbor regionů

1.21 **jednoznačně podporuje** zamýšlený postup Evropské komise pro zvýšení objemu a zkvalitnění výzkumu IKT v Evropě. Zde bude nicméně nutné zajistit přenos získaných znalostí, aby se odrazil ve výsledcích, které by bylo možno využít ku prospěchu evropského průmyslu jako celku a aby k pokroku v plnění lisabonských cílů docházelo ve všech regionech;

1.22 **stále se domnívá**, že je nezbytné zajistit vyšší rozpočet pro výzkum na období 2007–2013, „i když by se mohly změnit ostatní části rozpočtových plánů“ na toto období⁽⁹⁾;

1.23 **zdůrazňuje**, že je-li přeměna závěrů výzkumu v produkty základním úkolem v každém hospodářství a u každé technologii, je třeba pečlivě zohlednit specifika odvětví IKT. Tato nezbytnost je způsobena zejména tím, že tyto technologie mají přímý dopad na způsob, jakým fungují místní a regionální samosprávy (elektronická správa) a zajišťují organizaci a výkon svých pravomocí (poskytování nejrůznějších služeb občanům, účast na správě historického a environmentálního dědictví, účast na správě sítí a infrastruktur místní dopravy, elektronická výuka, zdravotnictví on-line, práce na dálku atd.);

1.24 **připomíná**, že IKT tvoří základní prvek pro zlepšení koordinace a spolupráce v různých oblastech mezi místní, regionální, národní a evropskou veřejnou správou, jako i mezi touto správou a občany a soukromými evropskými subjekty. IKT dále představují důležitou a významnou příležitost ke zlepšení kvality veřejných služeb;

V oblasti informační společnosti pro všechny bez sociálního vyloučení a charakterizované zlepšením veřejných služeb a zvýšením kvality života

Výbor regionů

1.25 **zdůrazňuje** nutnost zachovat rovnováhu mezi pozitivními ekonomickými dopady IKT a eventuálními sociálními, právními a kulturními následky vzniklými jejich zavedením do života evropských občanů, z čehož vyplývá, že je třeba kombinovat strategie týkající se těchto technologií s politikou mládeže a vzdělávání a základních lidských práv;

1.26 **sdílí názor**, že informační a komunikační technologie by mohly umožnit lepší kvalitu života. Větším nasazením těchto technologií by mohly být například zlepšeny stávající veřejné zdravotní služby založené na IKT nebo vytvořeny nové služby tohoto druhu. Tím by se mohlo přispět ke zlepšení zdravotního stavu obyvatelstva a občanům by se mohl zajistit lepší a účinnější přístup k veřejným službám ve zdravotnictví;

1.27 **souhlasí s tezí**, že využití IKT jakožto nové „kulturní techniky“ navíc k psaní a čtení by mohlo vést ke snížení hodnoty tradičních informačních zdrojů a kanálů (noviny, korespondence). Chceme-li zachovat tyto základní dovednosti, bude se učení prostřednictvím IKT muset stát doplňkem těchto klasických způsobů, spíše než je nahrazovat;

1.28 **jasně deklaruje**, že je nutno zaručit respekt ke kulturní a jazykové rozmanitosti. To, že v odvětví IKT převažuje použití jediného jazyka, nelze žádným způsobem stavět proti nutnosti poskytnout občanům specifické služby v dalších jazycích a respektovat pluralitu kultur a jazyků;

⁽⁸⁾ Strana 6 sdělení.

⁽⁹⁾ CdR 194/2004, odst. 1.6 (stanovisko Výboru regionů k budoucnosti evropského výzkumu; zpravodaj: J. Myllyvirta).

1.29 **připomíná**, že je nezbytné převést do elektronické podoby evropské písemné dědictví, aby mohlo být uchováno i pro potřeby budoucích generací; tato operace by měla být provedena pro všechny jazyky, regiony a země Evropy;

1.30 **upozorňuje** na skutečnost, že používání IKT by mělo znamenat významný růst produktivity a konkurenceschopnosti, což bude mít velký prospěch pro společnost;

1.31 **podporuje** tři iniciativy návrhu týkající se IKT, jež budou sloužit jako „vlajková loď“: potřeby stárnoucí společnosti, bezpečnou a čistou dopravu a kulturní rozmanitost;

1.32 **klade důraz** na používání IKT jako nového „sociálního nástroje“. Proto je zapotřebí napojit strategie související s IKT na sociální politiku Společenství;

1.33 **vyjadřuje se** ve prospěch zřízení virtuálních knihoven a muzeí s elektronickým obsahem historického a kulturního dědictví, jež budou univerzálně přístupné;

1.34 **řadí se mezi stoupence** podpory digitálního dialogu (porady na dálku), jehož cílem je sdílení návrhů, hledisek, myšlenek, připomínek a osvědčených postupů mezi zeměmi, regiony a obecněji i složkami občanské společnosti.

2. Doporučení Výboru regionů

Výbor regionů

2.1 **navrhuje** Komisi a členským státům, aby v rámci tematické i2010 postavily do popředí a mezi absolutní priority především decentralizaci a správu

- politik,
- akčních programů
- a finančních prostředků

ve prospěch místních a regionálních samospráv, jež tak budou moci zřídit infrastruktury a služby, jež posilují rozvoj a kvalitu života občanů v regionech;

2.2 **doporučuje** Komisi pracovat na koncepci a využití ukazatelů, jež umožní sledovat a hodnotit srovnávacím způsobem rozšíření a využití IKT v regionech, což umožní trvale vyvozovat užitečné a nezbytné závěry s cílem přijímat opatření zaměřená na hospodářsko-sociální a technologickou konvergenci regionů;

2.3 **rád by se** seznámil s výsledky a závěry hodnotící zprávy o strategii i2010, o níž bude třeba v pravý čas informovat, a vyjádřit se k nim;

2.4 **doporučuje** Komisi, aby při přípravě koncepce akčních programů řádně zohlednila, že významná část vývoje v daném odvětví spadá do herního průmyslu, a proto je třeba věnovat velkou pozornost otázce kvality tohoto vývoje a jeho dopadů na společnost a zvláště mladou generaci;

2.5 **žádá** Komisi, aby jej plně zapojila do iniciativ, jež budou mít za cíl revidovat nebo přizpůsobit přijatou a prováděnou strategii;

2.6 **informuje** Komisi o své vůli zahájit doplňkové postupy směrem k členským státům, aby účinně podpořily iniciativu i2010 a přebudovaly své národní reformní programy, včetně těch, jež se týkají IKT, s primárním cílem posílit své regiony, zejména odlehle, nejvzdálenější a venkovské regiony a ostrovní komunity, které budou mít největší prospěch z hospodářsko-sociálních výhod rozvoje IKT;

2.7 **navrhuje** Komisi, aby věnovala zvláštní pozornost regionům, které mají nižší úroveň ekonomického rozvoje, aby tak mohly využít reálné konvergence, kterou IKT nabízejí a vyhnuly se nebezpečí vyloučení, které hrozí těm, kdo nemá k IKT přístup.

Závěrem Výbor regionů **zdůrazňuje a domnívá se**, že je nutno rozvíjet a vést trvalý a plynulý dialog o strategii „i2010 – evropská informační společnost pro růst a zaměstnanost“. Tato nutnost vyplývá z rychlosti vývoje technologií a z potřeb, jež neustále vyvolávají.

V Bruselu dne 16. února 2006.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Stanovisko Výboru regionů ke:

sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu Haagský program: deset priorit pro nadcházejících pět let Partnerství pro evropskou obnovu týkající se svobody, bezpečnosti a práva

sdělení Komise Radě, kterým se stanoví rámcový program „Bezpečnost a ochrana svobod“ pro období 2007-2013 návrhy rozhodnutí, kterými se v rámci obecného programu „Bezpečnost a ochrana svobod“ stanoví specifické programy pro období 2007-2013 Prevence, připravenost a zvládnání následků teroristických útoků Předcházení trestné činnosti a boj proti ní

sdělení Komise, kterým se stanoví rámcový program pro období 2007-2013 „Základní práva a spravedlnost“ návrhy rozhodnutí, kterými se v rámci obecného programu „Základní práva a spravedlnost“ stanoví specifické programy pro období 2007-2013 Boj proti násilí (Daphne), drogová prevence a informovanost o drogách Základní práva a občanství Trestní soudnictví Civilní soudnictví

(2006/C 192/06)

VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu z 10. května 2005 „Haagský program: deset priorit pro nadcházejících pět let – Partnerství pro evropskou obnovu týkající se svobody, bezpečnosti a práva“ (KOM(2005) 184 v konečném znění);

s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu ze 6. dubna 2005, kterým se pro období 2007-2013 stanoví rámcový program „Základní práva a spravedlnost“ – návrhy rozhodnutí, kterými se stanoví na roky 2007-2013 specifické programy „Boj proti násilí (Daphne), drogová prevence a informovanost o drogách“, „Základní práva a občanství“, „Trestní soudnictví“, „Civilní soudnictví“ v rámci obecného programu „Základní práva a spravedlnost“ KOM(2005) 122 v konečném znění – 2005/0037 (COD) – 2005/0038 (CNS) – 2005/0039 (CNS) – 2005/0040 (COD);

s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu ze 6. dubna 2005, kterým se pro období 2007-2013 stanoví rámcový program „Bezpečnost a ochrana svobod“ – návrhy rozhodnutí, kterými se stanoví na roky 2007-2013 specifické programy „Prevence, připravenost a zvládnání následků teroristických útoků“, „Prevence trestné činnosti a boj proti ní“ v rámci obecného programu „Bezpečnost a ochrana svobod“ KOM(2005) 124 v konečném znění – 2005/0034 (CNS) – 2005/0035 (CNS);

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 10. května 2005 konzultovat s ním toto téma v souladu s prvním odstavcem článku 265 Smlouvy o založení Evropského společenství;

s ohledem na rozhodnutí předsednictva ze dne 12. dubna 2005 pověřit Komisi pro ústavní záležitosti a evropskou správu vypracováním stanoviska k tomuto tématu;

s ohledem na své stanovisko „Prostor svobody, bezpečnosti a spravedlnosti: úloha regionálních a místních orgánů při uskutečňování Haagského programu“ (CdR 223/2004 v konečném znění⁽¹⁾);

s ohledem na své stanovisko z 12. října 2005 k tématům „Teroristické útoky: prevence, příprava a reakce“, „Zabránit a potírat financování terorismu opatřeními, která mají za cíl zlepšení výměny informací, průhlednosti a výsledovatelosti finančních transakcí“, „Boj proti terorismu: příprava a řízení následků“ a „Ochrana klíčové infrastruktury v rámci boje proti terorismu“ (CdR 465/2004 v konečném znění);

(¹) Úř. věst. C 231, 20.9.2005, s. 83.

s **ohledem na** návrh stanoviska (CdR 122/2005 rev.) přijatý Komisí pro ústavní záležitosti a evropskou správu dne 12 prosince 2005 (zpravodaj: pan OPSTELTEN, primátor Rotterdamu);

- 1) **VZHLEDEM K TOMU**, že úsudek evropských občanů o přidané hodnotě Unie bude především záviset na úspěchu evropské politiky na poli svobody, bezpečnosti a práva v následujících letech;
- 2) **VZHLEDEM K TOMU**, že ve většině členských států náleží místním a regionálním samosprávám odpovědnost v otázkách pořádku a bezpečnosti a že místní a regionální samosprávy jsou ostatně často (spolu)zodpovědné za řešení sociálních problémů, které představují možné zdroje nebezpečí;
- 3) **VZHLEDEM K TOMU**, že *efektivita a účinnost* politiky Evropské unie na poli bezpečnosti, svobody a práva závisí v některých oblastech, jako jsou například občanství, zvládání krizí, boj proti terorismu, integrace, bezpečná výměna informací a boj proti organizovanému zločinu, mnohem více na způsobu, jakým zde vykonávají svou zodpovědnost územní samosprávy;
- 4) **VZHLEDEM K TOMU**, že zásadní role, kterou v těchto různých oblastech bezpečnostní politiky hrají územní samosprávy, se v současnosti neprojevuje ani není *dostatečně* uznávána na evropské úrovni;
- 5) **VZHLEDEM K TOMU**, že uznání úlohy územních samospráv na úrovni Společenství by mělo zejména umožnit, aby byly pro takovou roli vytvořeny nezbytné náležité podmínky, aby byla povzbuzována a usnadňována, přičemž by se mělo vycházet z jasné představy o účinném a vyváženém rozdělení úkolů mezi Evropskou radu a Komisi a úřady jednotlivých zemí v oblasti svobody, bezpečnosti a práva a současně *samey územní samosprávy by měly zaujmout aktivní a iniciativní postoj*, jak v rámci Výboru regionů, tak mimo něj;

přijal toto stanovisko na 63. plenárním zasedání ve dnech 15. a 16. února 2006 (jednání ze dne 16. února):

1. Názory Výboru regionů

Výbor regionů

1.1 **vítá** způsob, jakým se Komise postavila k vypracování Haagského programu. Dlouhý seznam opatření a činností, který *akční program* KOM(2005) 184 a *rámcové programy* KOM(2005) 124 a KOM(2005) 122 obsahují, svědčí o vůli a odhodlání posílit význam svobody, bezpečnosti a práva v Evropě.

1.2 **se domnívá**, že svoboda, bezpečnost a právo jsou v Evropské unii právem považovány za prioritní. Jedná se o hodnoty, které jsou evropským občanům drahé. Debata o ústavní smlouvě ukázala, že mnozí evropští občané nejsou s výsledky Evropské unie spokojeni. Dosud vedená politika snažící se znovu vytvořit vazbu mezi Evropou a jejími občany nedosáhla předpokládaných výsledků. Územní samosprávy ze své pozice blízko obyvatelstvu zaznamenávají, že občané se k Evropské unii stavějí zády stále častěji.

1.3 **je toho názoru**, že obnovení a modernizace evropské politiky svobody, bezpečnosti a práva představují jedinečnou *příležitost*, jak znovu získat podporu občanů. Je důležité, aby si všimli a pocítili, že Evropská unie významně a konkrétně *přispívá* k posílení jejich bezpečnosti a rovněž k ochraně jejich svobod a práv.

1.4 **vyzdvihuje**, že obnovení a modernizace politiky týkající se svobody, bezpečnosti a práva ovšem vyžadují, aby byla územním samosprávám přiznána jejich zásadní role. Tento bod v jeho aktuální politice, jež klade důraz na úlohu národních úřadů, velmi chybí. Ty ovšem v podstatě *nemohou* vyřešit mnoho potíží, pokud nezasáhnou místní samosprávy, jež stojí v *první linii*, pokud je třeba poskytnout okamžitou odpověď na administrativní či operativní otázky v případech vážných teroristických útoků, pandemie, přírodních katastrof, výbuchů či požárů v průmyslových komplexech, výpadků elektrického proudu, neštěstí souvisejících s význačnými událostmi. Územní samosprávy se nacházejí v první linii, i pokud se jedná o boj proti výtržnostem, pouliční trestné činnosti či pouličnímu násilí, o podporu účinné integrace nových evropských občanů či přijetí opatření proti vyhrocení situace v jakékoli oblasti.

1.5 **je toho názoru**, že Evropská unie – všechny její členské státy – a územní samosprávy se potřebují navzájem, aby dospěly k posílení svobody, bezpečnosti a práva, jež by občan mohl zaznamenat. Tato skutečnost není dostatečně zohledněna současným politickým rámcem Společenství. Již nyní je tedy jasné, že pokud se i nadále povede taková politika jako dnes, nebude dostatečně účinná. První linie je podporována příliš slabě a není strategicky dostatečně využita. Je vhodné mít více na vědomí, že v mnoha potížích souvisejících s oblastí svobody, bezpečnosti a práva může náležitá a účinná reakce v první linii stačit k vyřešení situace.

1.6 **se domnívá**, že cesta k obnově a modernizaci vede současně skrze *systematičtější a organizovanější* vizi evropské politiky v oblasti svobody, bezpečnosti a práva. Na první pohled různorodý, dlouhý seznam velmi rozličných opatření a činností, uvedený v příloze akčního programu, zastírá jak průhlednost, tak čitelnost a uskutečnitelnost politiky. Je vcelku objektivním tvrzením, že tento akční plán nepřebírá všechny body Haagského programu, že obsahuje body, které v tomto programu nejsou, a že dosud schválené finanční rámcové programy nepokrývají celý akční program.

1.7 **vyzývá** ke *sjednocení sil* při řešení vážných potíží Evropy v oblasti svobody, bezpečnosti a práva. Pocit naléhavosti řešení, kteří mají občané, podniky, organizace, instituce, vedoucí pracovníci a demokraticky zvolení zástupci, je silný, a to na všech úrovních moci. Již nestačí vyměňovat si více méně neformální názory. Je nutné přistoupit k věci rozhodně, nezávisle na byrokratických bariérách, k čemuž se zde navrhuje několik konkrétních činností, jimiž by se mohlo začít.

2. Doporučení Výboru regionů

Výbor regionů

Obecná doporučení týkající se rozvoje a zavedení evropské politiky v oblasti svobody, bezpečnosti a práva

2.1 **se domnívá**, že by bylo vhodné v následujících letech upravit *akční program*, východisko k vypracování Haagského programu, v souladu s jeho stanovisky. Sama Komise uznala, že vzhledem k politické povaze zvláštní oblasti svobody, bezpečnosti a práva je třeba akční program upravit tam, kde je to nezbytné. Na konec roku 2006 se počítá s vyhodnocením v polovině průběhu programu. Při této příležitosti bude vhodné dbát na to, aby texty obsahovaly výslovnou zmínku o posílení postavení územních samospráv v rámci této politiky.

2.2 **podporuje myšlenku**, že by se měla usnadnit úprava *rámcových programů*, která by umožnila:

— zaručit zásadu, že část finančních zdrojů určených na provádění akčního programu by měla náležet územním samosprávám;

— jasně zavést možnost konkrétní podpory pro iniciativy územních samospráv, jež mají evropský dopad; za tímto účelem by bylo vhodné vyjasnit a doplnit článek 4 dotyčných programů; „evropským dopadem“ se zde míní soubor důležitých důsledků pro politiku svobody, bezpečnosti a práva v *jistém* počtu členských států; potíže, příčiny a řešení týkající se problematiky bezpečnosti mohou být v různých členských státech různé;

— aby činnosti územních samospráv, jejichž dosah přesahuje hranice vymezené dotyčným dílčím programem a které proto kombinují více dílčích programů, mohly rovněž být podpořeny; v této souvislosti lze uvažovat o (mezi)městských programech, jejichž cílem je řešit otázku násilí, potlačovat organizovaný zločin, posílit vzájemnou výměnu informací a vylepšit propojení databází, bojovat proti radikalizaci atd.; je důležité, aby se iniciativy tohoto druhu předkládaly jedinému oddělení a následně podstoupily srozumitelné a jediné rozhodovací řízení.

2.3 **konstatuje**, že tyto rámcové programy byly ve vysvětlovacích částech textů prezentovány jako programy značně zjednodušující financování a způsob utváření rozpočtu. Vzhledem k obvyklému vnímání Bruselu tomu tak zcela jistě bude, zatímco pokud z pohledu územních samospráv je systém v navrhované podobě příliš složitý a není uzpůsoben potřebám plynoucím z praxe.

2.4 **navrhuje**, aby byla u příležitosti revize v polovině programu vypracována souhrnná *studie* pro každý členský stát, jež by se zabývala významem Haagského programu a akčního programu pro územní samosprávy dotyčného členského státu. Současně by bylo při té příležitosti vhodné odpovědět přinejmenším na následující otázky:

— jakým způsobem jsou územní samosprávy aktivně zapojeny do procesu *příprav* evropské politiky pro oblast svobody, bezpečnosti a práva;

— jakým způsobem územní samosprávy aktivně zaručují účinné *provádění* evropské politiky pro oblast svobody, bezpečnosti a práva;

— jak může být aktivní účast územních samospráv na procesu *příprav* a provádění evropské politiky pro oblast svobody, bezpečnosti a práva v dotyčných členských státech *zlepšena*;

— do jaké míry územní samosprávy těží z evropské koordinace a podpory a jak využívají informací, jež Unie poskytuje o oblasti svobody, bezpečnosti a práva, například zda používají existující osvědčené postupy či zda je rozvíjejí v rámci nějaké spolupráce.

2.5 **požaduje**, aby byly do příprav různých studií zapojeny regionální a místní samosprávy; tyto studie budou určeny především k vypracování základního evropského referenčního kritéria. Bylo by vhodné, aby se v roce 2006–2007 uspořádal kulatý stůl, při němž by Komise, zástupci členských států a členové – za maximální možné pomoci specialistů a sítí dotyčných organizací – diskutovali o tomto hlavním kritériu a doplnili je o závěry a doporučení.

2.6 **žádá**, aby jeho členové v letech 2006–2007 vypracovali společně s Komisí *akční program svoboda, bezpečnost a právo*, jenž by obsahoval pro územní samosprávy zapojené do programu konkrétní cíle, které by vzhledem k jejich dopadu na ostatní regionální a místní samosprávy mohly přispět k účinnější evropské politice svobody, bezpečnosti a práva. Tyto cíle by se mohly týkat:

- vypracování osvědčených postupů v dané oblasti, jež by následně byly dány k dispozici, například pro případy zvládnutí krizových situací, pro boj proti terorismu, pro integraci, boj proti radikalizaci a administrativní činnost proti organizovanému zločinu;
- výměny informací a organizování podpůrných sítí;
- organizace sdílení poznatků, zajištění kvalitního vzdělávání a vzdělávacích programů.

2.7 **zdůrazňuje**, že územní samosprávy musí společně vyvinout *iniciativu* k posílení svého postavení v rámci evropské politiky svobody, bezpečnosti a práva, a tím zvýšily její celkovou účinnost.

2.8 **navrhuje** posílit *informační pravomoc* územních samospráv, pokud jde o evropskou politiku pro oblast svobody, bezpečnosti a práva. Informací je dost, ale není snadné je nalézt, a když se to podaří, jsou obtížně přístupné. Osoby, které v rámci územních samospráv mají jen vágní představu, anebo dokonce ani ponětí o relevantnosti Evropské unie pro oblast svobody, bezpečnosti a práva – a je pravděpodobné, že se to stále ještě týká mnoha osob –, současně informační toky vůbec nezasáhnou. Je třeba prozkoumat tyto možnosti:

- informovat cílovou skupinu, jakou představují územní samosprávy, o evropské politice pro oblast svobody, bezpečnosti a práva způsobem, který by byl jednak aktivnější, cílenější a konkrétnější („Co to znamená pro vás?“), například pořádáním interaktivních informačních trhů;
- brát v rámci informační politiky na vědomí různé kategorie, jež existují v rámci cílové skupiny, jak je naznačeno níže;
- zavést organizační uspořádání, jehož součástí by byla například jediná přijímací kancelář, jíž by asistovalo vícero administrativních kanceláří a na niž by se územní samosprávy mohly obracet se svými dotazy a žádostmi o informace týkající se evropské politiky pro oblast svobody, bezpečnosti a práva.

2.9 **se domnívá**, že by bylo třeba uspořádat *proces* vytváření, zavedení, udržování a vyhodnocení evropské politiky pro oblast bezpečnosti, svobody a práva, aby mohla být účast místních samospráv – zvláště pokud jde o složky této politiky, které se přímo týkají zodpovědnosti těchto samospráv – zajištěna po celou dobu trvání procesu. Ačkoli je již v současnosti na pořadu dne účast, v praxi je jen stěží postřehnutelná. Bylo by vhodné, aby rozhovory u kulatého stolu zmíněného v odstavci 2.5 čerpaly z tohoto stanoviska.

2.10 **doporučuje**, že by se měla překonat abstraktní stanoviska typu „je nezbytné intenzivně zapojit územní samosprávy“ a měla by být převedena do skutečnosti, například tím, že by se upravilo fungování Rady, Komise a Evropského parlamentu. Bylo by například možné uvažovat o tom, že by se do vysvětlovacích pasáží sdělení, návrhů a rozhodnutí pro oblast svobody, bezpečnosti a práva systematicky zahrnovala kapitola s názvem *Úloha územních samospráv*. Přidaná hodnota takovéto kapitoly by nespočívala tolik v jejím konečném obsahu jako spíše v impulsu, jež by představovala pro přípravnou fázi dokumentů.

2.11 **se snaží ukázat**, že by bylo vhodné použít územní samosprávy jako „inkubátor“ konkrétních myšlenek a postupů týkajících se politiky pro oblast svobody, bezpečnosti a práva. Vzhledem ke své aktivitě v první linii evropské regionální a místní samosprávy mají k dispozici soubor praktických zkušeností, nápadů a expertiz, jež často celostátní orgány velmi postrádají. Je tedy důležité mobilizovat existující kapacity pro uvažování a přiznat jim při přípravách politiky místo v popředí.

2.12 **zdůrazňuje**, že je zásadní, aby se usnadnila účast *skupin expertů* z územních samospráv na sledování realizace Haagského programu a akčního programu, jak bylo navrženo (výroční přehled činnosti) v souvislosti se těmi složkami politiky, za něž jsou samosprávy přímo zodpovědné. Tak bude možné přímo sledovat, jak politika působí v praxi.

2.13 **by uvítal** přijetí *systematičtější a lépe strukturované vize*, aby bylo možné pokračovat v současném programovém přístupu k evropské politice v oblasti svobody, bezpečnosti a práva. K naplnění tohoto cíle je důležité vycházet ze zásady, že opatření mohou být úspěšná pouze tehdy, pokud se jejich provádění bude odehrávat v rámci logického řetězce koherentních činností.

2.14 **upozorňuje** na skutečnost, že poskytnout státním orgánům více možností shromažďovat informace o integritě jednotlivců se nejvíce přínosným (např. žadatelů o povolení nebo o příspěvky), pokud si úřady nevytvořily v této oblasti žádnou politiku, nemají k dispozici žádný nástroj umožňující kontrolovat integritu a nepožadují dodržování platných předpisů. Stejně zbytečné je investovat do represivních bezpečnostních opatření v jistých čtvrtích, pokud se současně nebude investovat do sociálních a personálních infrastruktur.

2.15 **doporučuje** sestavit řetězce činnosti a v souladu se zásadou subsidiarity určit body, na které by se Unie měla zaměřit. Což vlastně znamená vybrat určitý počet prioritních témat a přenechat ostatní státním orgánům. Je vhodné stanovit pokud možno co nejvíce vyčíslitelných cílů. Jednoduchost a koncentrace umožní vnést do problematiky více potřebné transparentnosti a stability.

2.16 **se domnívá**, že je třeba dbát na to, aby se schopnost územních samospráv přispívat k úvahám o evropské politice v oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti neomezovala na určité specifické složky této politiky, ale obsáhla rovněž příslušné *strategické pojmy*. Je podstatné co nejlépe určit *dosah* politické oblasti a možnosti konsolidovat úlohu bezpečnosti v jiných politikách (*externí integrace*). Např. kladení většího důrazu na bezpečnost v oblasti politiky životního prostředí umožní častěji využít možnost nezveřejňovat citlivé údaje v právních předpisech upravujících přístup k informacím o vlivu podniků na životní prostředí.

2.17 **zdůrazňuje** nutnost přezkoumat, do jaké míry lze na evropské úrovni uplatnit klasifikace a organizační principy používané územními samosprávami – např. klasifikaci politik podle jejich personalizovaného charakteru, zamýšlené cílové skupiny, problém, který je třeba řešit, či oblasti uplatnění.

2.18 **zdůrazňuje**, že pro rozvoj obnovené systematické a strukturované vize evropské politiky v oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti je nutné *znovu zvážit právní základ*. Vzhledem k tomu, že Ústavní smlouva sloužila jako vodítko pro určení úrovně, které by měl Haagský program dosáhnout, je třeba se zamyslet nad dopady současného stavu evropského ústavního procesu na politiku svobody, bezpečnosti a spravedlnosti a zvážit patřičnou reakci. Naopak, obnovená vize může rovněž umožnit stanovení rámcových podmínek, které by evropská právní základna *měla* uspokojit. Politika svobody, bezpečnosti a spravedlnosti musí být nezbytně postavena na pevné demokratické legitimitě a být zcela v souladu s vládou práva. V této souvislosti je třeba odpovídajícím způsobem definovat nevyhnutelné příspěvky místních a regionálních samospráv.

2.19 **doporučuje** vypracovat jasnější *komunikační strategii* k evropské politice v oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti k oslovení občanů a podniků. Územní samosprávy jsou běžně jejich prvním veřejným mluvčím. Je tedy nutné aktivním způsobem začlenit *právě* tyto samosprávy a tak ukázat občanům a podnikům, jakým způsobem Unie zajišťuje či přispívá k zajištění jejich bezpečnosti.

Doporučení týkající se prvků evropské politiky v oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti, které spadají do (spolu)odpovědnosti územních samospráv

Zvládání krizových situací

2.20 **připomíná**, že teroristické útoky spáchané v Londýně a Madridu, potíže zapříčiněné vodou v mnoha oblastech Evropy v roce 2005, výskyt nakažlivých nemocí ať už u lidí nebo u zvířat, důsledky delších výpadků elektrického proudu a nedávné násilnosti na francouzských předměstích, to jsou všechno příklady situací, kdy jsou místní a regionální samosprávy (prvními) zodpovědnými orgány, od nichž se očekává náležitá reakce.

2.21 **upozorňuje** na skutečnost, že profesionalizace zvládání krizových situací je v boji proti terorismu, ale i v širším

kontextu dalším, nepostradatelným krokem. Nedávné vytvoření evropské sítě v oblasti zvládání krizových situací, Evropské fórum pro zvládání katastrof na místní a regionální úrovni při Radě Evropy odráží všeobecné mínění o naléhavosti procesu profesionalizace.

2.22 **má za to**, že evropská politika by v oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti měla zaujmout odpovídající přístup k řízení krizových situací dvěma způsoby:

— naplňováním *koordináční a doprovodné úlohy*, vzhledem k tomu, že se stává nutnou mezinárodní spolupráce v oblasti prevence, přípravy, reakce a sledování. Při té příležitosti půjde o všechny typy krizových situací s mezinárodními důsledky. Představa, že se evropská politika pro řešení krizových situací soustřeďuje pouze na krize v příhraničních oblastech, jež hrozí důsledky s přeshraničním dopadem, již neplatí. V současné společnosti mají krize týkající se nezbytných infrastruktur, jako letišť, přístavů, uzlových bodů pro dopravu zboží, služeb a sítí pro zásobování energií nebo nakažlivých a jiných nemocí, téměř vždy nadnárodní dopad;

— naplňováním *úlohy stimulatora*, neboť kvalita zvládání krizových situací může být značně zlepšena využitím sítí a sdílením informací (co se týče např. osvědčených postupů), dodáním nástrojů, metod a technických postupů (zejména v oblasti hodnocení rizik a detekčních systémů) či povzbuzováním k provádění praktických cvičení reakcí v krizových situacích.

2.23 **doporučuje**, aby bylo *zvládání krizových situací* chápáno jako priorita a v této souvislosti zdůrazňuje, že za účinný organizační rámec pro zvládání krizových situací jsou odpovědné *především* státní orgány.

2.24 **je přesvědčen**, že koordináční a doprovodná úloha EU a stejně tak úloha stimulatora by se měly promítnout do konkrétních opatření, která bude možné přiřadit do programu jednání na období 2007-2013 při průběžné revizi v polovině akčního programu. Za vysoce prioritní je nutné rovněž považovat zavedení opatření uvedených v odstavci 3.5 přílohy akčního programu. Musí dojít k uvolnění finančních prostředků, aby bylo možné dosáhnout profesionalizace zvládání krizových situací v širokém slova smyslu, což zahrnuje mnohem více než boj proti terorismu, a umožní zejména:

— místním a regionálním samosprávám rozvinout *nové metody, technické postupy a osvědčené postupy* (komunikace v krizových situacích, vybudování úzkých vazeb mezi místními organizacemi občanské společnosti a úřady a také mezi správními a činnými strukturami atd.);

— místním a regionálním samosprávám *optimalizovat své plány pro zvládání krizových situací a přistoupit k jejich pravidelnému prověřování*;

— zahrnout účast *občanů* do cvičných krizových situací jednak proto, aby si uvědomili podstupovaná rizika, a také proto, aby bylo možno patřičně zohlednit jejich reakce v přípravě plánů.

2.25 **požaduje** rozšířit působnost návrhu, jenž se týká specifického programu „Prevence, připravenost a zvládnání následků teroristických útoků“ pro období 2007 – 2013, aby se tak počítalo se základem pro financování zlepšování zvládnání krizových situací, jež nesouvisí s terorismem.

Boj proti terorismu

2.26 **zaznamenává**, že občané žijící ve strachu z náhodného atentátu ztrácejí své základní svobody. Evropská unie nemůže tento přístup trpět. V návaznosti na stanovisko Výboru k boji proti terorismu (CdR 465/2004) jsou přijímána opatření v oblasti prevence, připravenosti a zvládnání. **Zdůrazňuje** skutečnost, že k tomu, aby byl preventivní přístup korunován úspěchem, je nezbytné hledat *hluboké příčiny* terorismu, jevu, jenž má své kořeny v extremismu, a v této souvislosti vyzývá, aby byla uznána spojitost s integrační politikou a nutnost zaručit skutečnou a úplnou účast osob integrovaných do evropské společnosti.

2.27 **zdůrazňuje**, že je třeba podporovat rozpoznávání radikalizačních tendencí a také organizací směřujících k *radikalizaci* a k *extremismu* a zejména v evropských regionech, kde jsou radikální tendence skutečnou hrozbou. Kromě hrozby, kterou představuje omezený počet osob, jež projdou procesem radikalizace a přejdou k činu, je zde problém stejné důležitosti, tedy proces polarizace. Oba posledně jmenované mohou mít nežádoucí důsledky na bezpečnost, kvalitu života a toleranci, jež pak zase mohou ohrozit sociální soudržnost. Tyto procesy představují v několika členských státech značné riziko. Na postupy radikalizace a polarizace by mohl pomáhat upozornit systém *ukazatelů včasného varování*. Ukazatele by umožnily veřejné správě, ale také organizacím zajišťujícím ubytování, sociální pomoc, pomoc mládeži, pomoc pedagogickou, ale i hygienickým organizacím zareagovat v časném stadiu vůči osobám směřujícím k radikalizaci, což by umožnilo zabránit bujení „domácího“ terorismu. Zároveň je nutno zaručit, aby přijatá opatření nebránila integraci a zaměstnanosti přistěhovalců. Je nutné zabránit tomu, aby se početné „střední třídy“, které se ještě vůbec necítí integrovány do evropské společnosti či se cítí integrovány pouze do nízké míry, vyvíjely směrem k radikalismu.

2.28 **zdůrazňuje**, že tento druh schopnosti zareagovat by se měl formovat především *na úrovni místních samospráv* a že je tedy třeba pomoci místním samosprávám zlepšit jejich informační schopnosti, zejména vytvořením *kontaktních míst* pro včasné hlášení radikalizačních tendencí, jež může místním samosprávám pomoci rozeznat signály a rozhodnout se pro možnou reakci.

2.29 **je toho názoru**, že je třeba dbát na rozvoj a uskutečňování odborné přípravy, která naučí úředníky místních samospráv rozpoznat a oznámit podstatné znaky probíhající radikalizace.

2.30 **doporučuje** mimo jiné prozkoumat možnosti, jak bránit extremistickým organizacím v nábore nových členů, a upřesnit způsob, jakým lze účinně reagovat na výzvy k extremismu či na internetové rozšiřování praktických informací, které mohou sloužit k přípravě teroristických útoků.

2.31 **doporučuje** přijmout opatření nutná pro zavedení skutečné a rychlejší výměny *informací o finančních transakcích*, jež by měla přispět k lepší transparentnosti institucí a organizací, z čehož by měly užít i místní samosprávy. Tok financí prochází pravidelně institucemi a organizacemi, které jsou podporovány zejména územními samosprávami, například v rámci integračních aktivit. Přístupnost informací umožní tento tok zastavit. Návrhy zabývající se touto problematikou musí tedy být v plánu na rok 2006 zdůrazněny.

2.32 **podotýká**, že hledání účinných prostředků pro boj s terorismem vyžaduje intenzivnější spolupráci a výměnu informací, a to jak mezi členskými státy, tak mezi jejich různými stupni pravomoci. Akční program počítá v každé zemi s vytvořením kontaktního místa, které by mělo přístup ke všem podstatným informacím o skutečných či potenciálních teroristických aktivitách. Kontaktní místo však nemůže fungovat bez existující dobré informační sítě tvořené místními a regionálními samosprávami a založené na zásadě: „získat a sdílet informace“. Členské státy budou muset zprůhlednit způsob, jakým hodlají zajistit účinné fungování této *informační sítě*, a případně sdílet své plány na to, jak ji vylepšit.

2.33 **si přeje**, aby byla *na strukturálním základě* zaručena *výměna zkušeností* s bojem proti terorismu, ze kterých je možné si vzít poučení, například vytvořením expertního střediska pro tento účel. Výměna informací ohledně probíhajících operací je věcí zásadní, ale je jistě rovněž důležité co nejdříve přistoupit k výměně názorů na strategický přístup k boji proti terorismu. K tomuto bodu je rovněž třeba přičlenit místní a regionální samosprávy.

2.34 **doporučuje** věnovat pozornost nejenom rozpoznávání zranitelných *infrastruktur*, jak navrhuje akční program, ale také *místům s velkou navštěvovaností*, jakými jsou nádraží, stadiony, tematické parky, turistické atrakce atd. a **připomíná**, že místní a regionální samosprávy hrají často významnou roli v ochraně míst tohoto typu.

2.35 **požaduje**, aby byly místní a regionální samosprávy podpořeny v provádění profesionální analýzy rizik a povzbuzeny k rozvíjení osvědčených postupů v oblasti ochrany a bezpečnosti, **trvá na** nutnosti poskytnout jim *právní základ*, který jim umožní vyžadovat pravidla v oblasti ochrany a bezpečnosti zranitelných cílů od majitelů a správců, a **doporučuje** prosazovat přizpůsobování *nástrojů*, které samosprávám umožní požadovat účinnější provádění opatření ze strany majitelů a správců.

2.36 v otázce přístupu k informacím o životním prostředí **důrazně vyzývá** k opětovnému zvážení zásad, ze kterých vycházejí předpisy, stanovující, co musí občané vědět o rizicích existujících v místech, kde žijí, a také míru, do jaké je nutné zveřejňovat praktické informace o charakteristikách a zabezpečení zranitelných cílů.

2.37 **připomíná**, že kvalita služeb zajišťujících ostrahu a dozor (poskytovaných soukromými společnostmi) je pro zajištění bezpečnosti zranitelných objektů zásadní věcí a že cílenější opatření usilující o zlepšení kvality jsou snad nutná, či alespoň možná.

2.38 **lituje**, že v akčním programu není zakotven přístup, jehož záměrem by byla lepší informovanost občanů o existujícím riziku, neboť veřejnost vsutku očekává, že jim územní samosprávy poskytnou přiměřené informace o potenciálním riziku atentátů v jejich okolí, a **podporuje** vytvoření jednoznačně zaměřené komunikační strategie.

Základní práva a občanství

2.39 **připomíná**, že diskuse o základních právech má za cíl především zabránit omezování těchto práv, a **s politováním konstatuje**, že snahy úřadů usilujících o zajištění bezpečnosti obyvatelstva nejsou ještě dostatečně zdůrazňovány.

2.40 **konstatuje**, že diskusi o základních právech není možné vést účinně bez toho, aby byla vedena souběžně s diskusi o *povinnostech* vyplývajících z evropského občanství, jak je tomu v případě integrace, a aktivně **podporuje** debaty na toto téma na místní úrovni – například v podobě *debat v městských oblastech* – které by umožnily přiblížit evropskou politiku v této oblasti občanům. Tento druh debat je nezbytný pro určení opatření, jež bude možné účinně stanovit s ohledem na dodržování rovnováhy mezi právy a povinnostmi.

2.41 **podporuje** vytvoření *Úřadu pro základní práva* v podobě předložené Haagským programem, který by mohl sestavit seznam osvědčených metod, popsat je a zpřístupnit je a tak přispět k diskusím o diskriminaci, rasismu, integraci a terorismu v ovzduší rostoucích obav z atentátů či nových nepokojů.

2.42 **lituje**, že vzhledem k nejasnostem okolo Ústavní smlouvy jsou rovněž ohroženy návrhy na zlepšení v oblasti právní ochrany u Evropského soudního dvora, zejména pokud jde o schopnost fyzických a morálních osob postavit se proti jakýmkoli předpisům Unie, které se jich přímo týkají, a vzhledem k tomu, že politika Společenství v oblasti svobody, bezpečnosti a práva bude v příštích letech posílena, **požaduje**, aby byl rychle odstraněn tento nedostatek v zabezpečení justiční ochrany.

Integrace

2.43 **připomíná**, že ať už se jedná o přistěhovalce či žadatele o azyl, pokud získali status uprchlíka nebo jinou doplňkovou humanitární ochranu, vliv nově příchozích na naši společnost je *nejlépe patrný na místní úrovni* (často ještě o několik

generací později), a proto **je toho názoru**, že ve městech je obzvláště důležité zaručit dobrou integraci strukturální, sociální i kulturní a že je v této souvislosti zvláště důležité zajistit aktivní a *úplnou* účast osob integrovaných do evropské společnosti. Nedávné pouliční nepokoje na francouzských předměstích svědčí rovněž o důležitosti tohoto přístupu.

2.44 **zdůrazňuje**, že v rámci integrace je třeba dbát na to, aby došlo k vytvoření vazby s evropskou společností, což není možné, pokud je integrace chápána jako „nepovinná“, a **doporučuje**, aby Evropská unie dbala na určování omezení a přesných předběžných podmínek pro úspěch integrace, ale rovněž uznala, že problematika spadá především do působnosti členských států. Je třeba pomoci místním samosprávám s organizováním integračního procesu tím, že jim budou dodány *informace a finanční prostředky*, a tím, že jim bude umožněno *vyvinout osvědčené postupy*. Konference evropských ministrů pro integraci, která se konala v Groningenu (Nizozemsko) v listopadu 2004, položila základy této pomoci.

2.45 **navrhuje**, aby byly podporovány debaty v městských oblastech, rozhovory, výuku jazyků, integrační projekty, úsilí o pracovní uplatnění, emancipační snahy, projekty zaměřené na boj s diskriminací atd. a aby se dbalo na systematickou výměnu a kontrolu zkušeností, inovací, úspěchů a neúspěchů na místní úrovni.

2.46 **se domnívá**, že je třeba předcházet tomu, aby se určité skupiny obyvatelstva dostaly do sociální tísně, a povzbuzovat opatření, která přispívají k nalezení rovnováhy v různých čtvrtích velkých měst, zejména opatření týkající se politiky usazování se, politiky příjmů a odborné přípravy.

2.47 **se domnívá**, že vydání nové verze evropského integračního manuálu je výbornou věcí, avšak **lituje**, že první vydání manuálu nevyvolalo zaslouženou pozornost, a **přeje si**, aby příští vydání upoutalo větší zájem místních a regionálních samospráv.

2.48 **silně podporuje** organizování *Výročního evropského fóra o integraci* a navrhuje k němu přičlenit zkušenosti a odborné znalosti místních a regionálních samospráv.

Soukromí a bezpečnost při sdílení informací

2.49 **připomíná**, že ve druhé polovině minulého století, při existujících obavách z nastolení policejního státu, se ochrana soukromí soustředila na ochranu občanů před státními orgány, a **vyzývá** k nalezení nové rovnováhy, která lépe zohlední ochranu bezpečnosti občanů před nepřátelsky smýšlejícími osobami, které porušují zákon.

2.50 v této souvislosti **podporuje** přístup, který v provádění akčního programu věnuje zvláštní pozornost ochraně osobních údajů, a **zdůrazňuje**, že čím dál častěji dochází k nutnosti volby mezi ochranou individuálních zájmů, jako např. ochranou soukromí, a ochranou zájmů kolektivních, jako např. bezpečností, a že v boji proti terorismu hraje informovanost klíčovou roli.

2.51 **vyzývá** Komisi, aby při sestavování politiky měla na zřeteli, že četné místní a regionální samosprávy si vytvořily – v mezích možností rámce vnitrostátních předpisů – informační síť, ve které jsou zaneseny osobní údaje jako např. adresa, bydliště, daňové údaje, a sociální podmínky společně s údaji zdravotními a informacemi policejního a justičního rázu, a **připomíná**, že se tento přístup může ukázat jako velmi přínosný v boji proti terorismu, vážným přestupkům či opakovaným násilnostem ve městech atd.

2.52 **navrhuje**, aby byl pro ochranu osobních údajů zaveden jasnější jednotný právní základ, který by byl přiměřený a dostatečně pružný, aby v případě potřeby upřednostňoval zájmy bezpečné společnosti, a **vyzývá** k podněcení diskusí s evropskými občany o této otázce, do kterých budou zapojeny místní a regionální samosprávy.

2.53 **se domnívá**, že udržování veřejného pořádku a bezpečnosti a také boj proti přeshraniční kriminalitě vyžadují intenzivní sdílení informací mezi členskými státy, a **žádá**, aby členské státy výslovně uvedly, jakou formou bude probíhat sdílení informací s místními a regionálními samosprávami vzhledem k zásadní roli, kterou místní a regionální samosprávy v provádění a udržování politiky bezpečnosti zastávají.

Organizovaný zločin

2.54 **konstatuje**, že když jde o přístup, který je nutno zaujmout vůči organizovanému zločinu, mohou místní a regionální samosprávy dodat významnou přidanou hodnotu v oblasti rozhodování o přidělování dotací, smluv, povolení atd., a **domnívá se**, že přestupky z minulosti by měly při rozhodování hrát roli, neboť tímto způsobem by bylo možné odmítnout udělení povolení, pokud zaznamenané skutečnosti dávají tušit, že žadatel by mohl přestupek zopakovat.

2.55 **navrhuje** získávat informace z policejních a soudních vyšetřování, jež by byly předány místním a regionálním samosprávám a ty by je pak mohly zohlednit při udělování povolení a dotací. Dá se předpokládat, že provozovatel hotelu či restaurace, který byl odsouzen za přechovávání či obchod s lidmi, bude ve svém podniku zaměstnávat osoby v situaci mimo zákon. Vzhledem k tomu, že kontrola provádění povolení k provozu v hotelovém sektoru spadá do působnosti místních orgánů, je v podobné situaci účinné sdílet tyto informace a ověřit, zda existují skutečnosti opravňující k odnětí povolení udele- něho dotyčným podniku.

2.56 **navrhuje**, aby zkušenosti místních a regionálních samospráv v této oblasti byly registrovány na evropské úrovni, popsány a publikovány, tak aby evropské právní předpisy včetně práva veřejných zakázek tento přístup městských a regionálních samospráv co nejvíce podporovaly.

2.57 **podporuje** rozvoj osvědčených postupů v oblasti sdílení informací a společného využívání spisů mezi místními a regionálními službami veřejné správy (zejména v oblasti daní, bydlení, sociálních záležitostí a zaměstnanosti, udělování povolení a správy osobních údajů o občanech) na jedné straně a policií a justici na straně druhé, např. když se jedná o správu obytných budov, způsobujících problémy okolí, tímto způsobem budeme schopni v mezích možností rámce vnitrostátních předpisů lépe rozpoznat a zneškodnit sítě organizovaného zločinu.

2.58 **zdůrazňuje** potřebu osvobodit policii od byrokratických úkolů týkajících se řádné imigrace, jako je například obnovení povolení k pobytu, aby mohla věnovat více sil a odborných znalostí boji s organizovaným zločinem, který těží z fenoménu nelegální migrace. VR se domnívá, že tyto administrativní úkoly, které členské státy přiměřeně podporují speciálními finančními příspěvky, by mohly vykonávat místní samosprávy prostřednictvím zvláštních úřadů dle konkrétních podmínek v jednotlivých členských státech.

2.59 **povzbuzuje** k tomu, aby se v místních a regionálních samosprávách pokračovalo s vytvářením aktivní politiky integrity, založené na spolehlivém zhodnocení rizik spojených s oblastmi působnosti a úkoly.

Prevence a boj proti násilí a výtržnostem

2.60 **s uspokojením konstatuje**, že ochraně práv dítěte a boji proti násilí páchaném na dětech a ženách bude věnována zvláštní pozornost v akčním programu a že aktivity na pomoc obětem budou v této oblasti posíleny.

2.61 **souhlasí** s vytvářením politiky prevence a boje proti násilí v rámcovém programu „Základní práva a spravedlnost“ (KOM(2005) 122) a s poskytnutím rozsáhlého finančního rámce této politiky a s přidělením přiměřené částky programu Daphné s ohledem na jeho posílení a rozšíření o provádění preventivní protidrogové politiky, účast nevládních organizací na tomto programu je vítána.

2.62 mimo to **podporuje** iniciativy zaměřené na společný boj proti obchodování s lidmi, zejména ženami a dětmi, zlepšením spolupráce a výměny informací mezi příslušnými orgány, neboť tato činnost bývá často spojena s organizovaným zločinem.

2.63 **dává k úvaze** skutečnost, že mnoho místních úřadů nabylo zkušenosti s hlášením případů domácího násilí a bojem proti němu, neboť ženy a děti bývají často oběťmi násilí ve svých vlastních rodinách, a **připomíná**, že místní přístup k tomuto druhu násilí významným způsobem přispěl k tomu, aby si dotyčné cílové skupiny uvědomily skutečnost, že násilí na ženách a dětech je oblastí s nulovou tolerancí, a to jak z hlediska sociálního, tak justičního.

2.64 **navrhuje** shromáždit a zpřístupnit zkušenosti územních samospráv v dané oblasti při vypracování akčního programu, aby se nadále rozvíjely osvědčené metody i v této oblasti **vybízí** k vytváření *místních stálých služeb* pro hlášení násilí.

Doporučení týkající se prvků evropské politiky v oblasti svobody, bezpečnosti a práva, které přímo nespádají do odpovědnosti územních samospráv, ale které mají přímý vliv na místní a regionální úroveň

Společný azylový prostor

2.65 **upozorňuje na skutečnost**, že místní samosprávy musí přímo čelit problémům žadatelů o azyl, a **konstatuje**, že zamítnutí žadatelé o azyl, kteří následně neopustí zemi, protože nesmějí či nemohou, se často uchylují do anonymity měst, což s sebou přináší sociální problémy a otázky spojené s bezpečností.

2.66 **považuje** tedy **za otázku zásadní důležitosti** vytvoření společného azylového prostoru a postupu pro udělování azylu, stejně jako jednotného statutu pro osoby, kterým byl azyl poskytnut.

2.67 **doporučuje**, aby se Evropská unie rovněž zasadila za *usnadnění návratu* žadatelů o azyl do země jejich původu a aby byl prostřednictvím návrhů, které povzbudí uprchlíky k větší

samostatnosti, podporován dobrovolný návrat a žádá, aby byla poskytnuta podpora místním a regionálním projektům fungujícím na tomto základě v jednotlivých členských státech a také výměna informací o přístupu a výsledcích.

Imigrační politika

2.68 **vřele doporučuje** pomocí koordinace různých národních politik vytvořit společnou imigrační politiku, doprovázenou *seriózní integrační politikou*, v jejímž rámci mají místní samosprávy důležitý úkol zachovat a usnadnit sociální soudržnost.

2.69 **požaduje** tedy, aby se samosprávám dostalo podpory v šíření místních iniciativ, které rovněž napomáhají předcházení radikalizačních tendencí a extremismu.

2.70 **se domnívá**, že by měla být věnována pozornost v současnosti nejasným právům a právnímu statutu příslušníků třetích zemí, neboť tato otázka se týká místních orgánů, zejména v oblasti integrační politiky. Příslušníci třetích zemí nemají například žádná práva na trhu práce Unie, a přitom se jedná o jednu z klíčových podmínek pro úspěch integrační politiky. Výbor také požaduje nespustit ze zřetele skutečnost, že je nutné neodrazovat od příchodu do Evropy osoby pocházející ze třetích zemí, jež představují velký potenciál.

V Bruselu dne 16. února 2006.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Usnesení Výboru regionů k „Politickým cílům Výboru regionů pro období 2006 – 2008“

(2006/C 192/07)

Výbor regionů,

s ohledem na strategické cíle Komise pro období 2005-2009 (KOM(2005) 12 v konečném znění);

s ohledem na víceletý strategický program šesti předsednictví 2004–2006;

s ohledem na sdělení Komise s názvem „Příspěvek Komise k období pro úvahu a poté: Plán D pro demokracii, dialog a diskusi“ (KOM(2005) 494 v konečném znění);

s ohledem na protokol o způsobech spolupráce mezi Evropskou komisí a Výborem regionů (DI CdR 81/2001 rev. 2);

s ohledem na usnesení Výboru regionů o pracovním programu Evropské komise a prioritách Výboru regionů pro rok 2006, (CdR 275/2005);

s ohledem na usnesení Výboru regionů ke znovuoživení Lisabonské strategie (CdR 518/2004);

vzhledem k těmto důvodům:

politickým cílem, od něž jsou odvozeny veškeré politické priority Výboru regionů (VR), je posílit vazby mezi Evropskou unií (EU) a každým jejím regionem, oblastí, městem a obcí, a tím přiblížit EU svým občanům a dodat obsahu pojmům soudržnosti a solidarity;

územní samosprávy jsou orgány, do jejichž pravomoci spadá provádění značné části politik EU, přispívá jejich zapojení do určování priorit EU a také do vypracování a sledování právních předpisů EU k posílení demokratické legitimacy EU;

si Výbor regionů přeje stanovit politické priority, které se v první polovině tohoto čtvrtého funkčního období zaměří na tři cíle: podporovat Evropu politickou a občanskou – posílit územní solidaritu uvnitř Unie – upevnit politickou a institucionální úlohu VR;

i bez vyhlídky na rychlé vstoupení v platnost Ústavní smlouvy, která přináší velmi významný posun vpřed pro VR a územní samosprávy EU jako celek, se musí VR v prvé řadě věnovat posílení funkcí, které mu udělují platné Smlouvy, tedy především zastupovat společně všechny územní samosprávy na úrovni EU;

přijal toto usnesení na svém 63. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 15. a 16. února 2006 (odpolední jednání ze dne 16. února).

PRVNÍ CÍL:*Příspěvek k probíhající diskusi o budoucnosti Evropské unie***POSÍLIT EVROPU POLITICKOU A OBČANSKOU**

Výbor regionů

1. **se domnívá**, že dohoda o finančních výhledech na období 2007-2013, ke které dospěla Evropská rada ve dnech 15. a 16. prosince 2005, znamená konkrétní vyjádření nejménšího společného jmenovatele evropských ambicí vlád členských států. Unie však potřebuje rozpočet a komunitární programy, které skutečně umožní přenést představu a potenciál Evropy na úroveň našich samospráv a tak přiblížit EU občanům.

2. **je toho názoru**, že by období úvah mělo umožnit zhodnotit pokrok obsažený v ústavní smlouvě co se týče evropské správy, jednoduchosti, transparentnosti Evropské unie a posílení místní a regionální úrovně, zejména v oblasti podpory zásad subsidiarity a proporcionality. Mělo by rovněž umožnit soustředit se na:

— otázky, u kterých občané očekávají, že je Unie vyřeší,

— vysvětlení a prokázání skutečné přidané hodnoty evropského projektu a nárůst interakcí mezi občany v celé Unii, díky příležitostem osobního a profesionálního rozvoje, jež jim EU nabízí.

3. **potvrzuje**, že veškeré iniciativy, které se týkají smluv Unie musí vycházet z postupu založeného na dohodě, do kterého by byl VR zapojen, a touto cestou bylo dosaženo větší demokratické legitimacy evropského projektu.

4. **bude pokračovat** v podpoře respektování kulturní a jazykové rozmanitosti jako jednoho ze základních principů, na kterých spočívá proces evropské integrace.

5. **připomíná**, že v souvislosti s obdobím úvahy o budoucnosti Evropské unie, k níž vyzvala Evropská rada v červnu 2005, žádal o upřednostnění decentralizované a strukturované diskuse, jež by měla být aktivní a dynamickou fází dialogu s občany.

Lépe zapojit místní a regionální orgány do vytváření evropských právních předpisů

6. **se dovolává** většího zapojení VR do rozhodovacího procesu Společenství v ranějších i pozdějších fázích a do hodnocení územního dopadu velkých politik Společenství, zejména prostřednictvím:

- systematických konzultací místních a regionálních orgánů v raném stádiu vytváření evropských právních předpisů,
- pokračování systematizace nové metody dopadové analýzy pro hlavní iniciativy Evropské komise a její začlenění do metodiky dopadové analýzy,
- zvláštní pozornosti věnované transpozici právních předpisů Společenství a důsledkům pro právní předpisy místních a regionálních orgánů.

Lépe vysvětlit proces přistoupení k EU

7.1 **se domnívá**, že podpora občanů jakémukoli dalšímu přistoupení k Evropské unii je úměrná soudržnosti projektu o budoucnosti EU.

7.2 **vybízí** tedy Evropskou komisi, Evropský parlament a předsednictví EU, aby v úzké spolupráci s územními samosprávami rozvíjeli a podporovali informačních kampaně o procesu rozšíření Evropské unie na místní a regionální úrovni jak v členských státech, tak v kandidátských zemích.

7.3 **tvrdí**, že místní a regionální samosprávy mají hrát klíčovou roli ve výraznějším zapojení místních a regionálních pravomocí zastoupených ve VR do integrace nových kandidátských zemí. Tato úloha se jeví o to důležitější, že ve většině těchto zemí právě probíhají různé formy decentralizace. Navíc by měl VR dále podporovat územní samosprávy kandidátských států, zejména prostřednictvím mechanismu společných poradních výborů či jiných způsobů spolupráce, v přízpusobování acquis Společenství v pokračujícím otevřeném procesu jednání o přistoupení.

DRUHÝ CÍL:

POSÍLIT SOLIDARITU ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁV V EVROPSKÉ UNII

8. **shledává**, že kompromis přijatý Evropskou radou o finančních výhledech na období 2007-2013 počítá s přidělením 0,37 % hrubého příjmu Unie na strukturální a kohezní politiku. Tato částka zdaleka nedosahuje výše, kterou VR považuje za nutnou pro zajištění konvergence evropských regionů v EU s 27 členskými státy⁽¹⁾, VR tedy **vyzývá** rozpočtový orgán, aby tuto částku přiměřeně upravil. VR se nicméně domnívá, že rychlé dosažení interinstitucionální dohody o finančních výhledech na první pololetí 2006 je nutné, aby mohly územní samosprávy započít plánovací činnost v projektech spolufinancovaných Unii.

Územní spolupráce

9. **se domnívá**, že s ohledem na rozšíření a na novou politiku soudržnosti pro období 2007-2013 je z hlediska územních samospráv jednou z hlavních priorit pro posílení územní spolupráce v Evropské unii vytvoření právního základu Společenství; jeho přidaná hodnota bude spočívat v tom, že samosprávám umožní překonat překážky praktického rázu, na které v současnosti naráží spolupráce v EU.

zdůrazňuje význam nařízení o vytvoření Evropského uskupení pro teritoriální spolupráci a podporuje návrh Evropské komise a postoj Evropského parlamentu v očekávání konečné fáze jednání o nařízeních, která se týkají strukturálních fondů.

vyzývá Radu ministrů, aby usilovala o dosažení dohody o Evropském uskupení pro teritoriální spolupráci a o ostatních nařízeních, která se týkají strukturálních fondů.

Za lepší a decentralizovanější provádění Lisabonské strategie pro růst a zaměstnanost

10. **opakuje** svou podporu Lisabonské strategii, jež je prioritní politickou strategií Evropské unie do roku 2010.

11. **zdůrazňuje** úlohu evropských místních a regionálních samospráv v zajištění koherence mezi projekty financovanými politikou strukturálních fondů a Lisabonskou strategií⁽²⁾ a **připomíná** nezbytnost decentralizovanějšího provádění Lisabonské strategie v souladu se závěry Evropské rady v Lisabonu⁽³⁾; **požaduje** tedy, aby se místní a regionální samosprávy plně účastnily procesu revize integrovaných hlavních směrů pro růst a zaměstnanost a provádění národních reformních programů členskými státy a **zavazuje se** přispět k tomuto cíli organizováním **územního dialogu** vždy před jarním zasedáním Evropské rady, věnovaným hospodářským a sociálním reformám v EU.

⁽¹⁾ CdR 162/2004 fin.

⁽²⁾ Strana 11 (EN), KOM 2005 (24).

⁽³⁾ Bod 38. závěrů.

12. **je toho názoru**, že musí být věnována stejná pozornost všem třem pilířům Lisabonské strategie: hospodářskému, sociálnímu a environmentálnímu.

13. **vyzdvihuje**, jak zásadním způsobem přispívá Lisabonská strategie rozvoji evropského projektu:

- zlepšuje situaci na trhu práce, s cílem vytvořit více kvalitnějších pracovních míst,
- umožňuje ženám, mladým lidem, starším osobám, dlouhodobě nezaměstnaným, osobám se zdravotním postižením a rasovým či etnickým menšinám se snadněji začlenit do trhu práce,
- vede boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení v důsledku nerovností, diskriminace a nedostatku příležitostí,
- posiluje vnitřní regionální soudržnost, zejména nutností více zohlednit potřeby venkovských oblastí a zajistit rovnováhu mezi městy a venkovem v budoucích programech pro město a venkov,
- podporuje kvalitní veřejné služby a investice do kvality infrastruktur,
- propaguje znalostní a inovační ekonomiku politickými prostředky, které lépe odpovídaly potřebám informační společnosti, vědy a rozvoje, vzdělávání a odborné přípravy, především rozšířením celoživotního vzdělávání,
- očekává a doprovází restrukturalizaci, jež jsou důsledkem globalizace,
- podporuje podnikové kultury a vytváří hospodářské prostředí příznivé plnějšmu rozvoji malých a středních podniků.

Dokončit vnitřní trh

14. **je toho názoru**, že dokončení vnitřního trhu musí být hybnou silou, která umožní růst zaměstnanosti a posílení konkurenceschopnosti a inovace EU.

15. **naléhavě žádá** Evropskou komisi a členské státy, aby pokračovali s odstraňováním překážek mobility občanů, a to tím spíše, že rok 2006 je evropským rokem mobility pracujících.

16. **připomíná** nutnost horizontálního a víceodvětvového referenčního rámce Společenství umožňujícího určit, v souladu se zásadami subsidiarity a místní samosprávy, rozsah a podmínky řízení služeb obecného zájmu, u kterých musí mít územní samospráva možnost samy určit způsob realizace.

17. **opakuje**, v souvislosti s očekávaným právním postupem přezkoumání návrhu směrnice o službách, svou výzvu vyloučit veškeré sociální služby obecného zájmu (zdravotnictví, služby spojené s bojem proti vyčlenění a úsilím o začlenění, sociální bydlení), často řízené územními samosprávami, z pole působnosti návrhu směrnice, neboť tyto služby nejsou komerčního charakteru a nemají dopad na výměny ve Společenství.

18. **se domnívá**, že transevropské sítě v odvětví dopravy, telekomunikací a energetiky jsou základním předpokladem k zabezpečení zásobování a rovněž k dosažení plného potenciálu evropské ekonomiky, propojení rozšířené Evropy a zlepšení územní soudržnosti.

Posílit bezpečnost v Evropě

19. **žádá**, aby byly zaručeny bezpečnost a zabezpečení všech občanů, a **opakuje**, že místní a regionální samosprávy jsou rozhodnuty přispět k odstranění příčin nebezpečí a násilí ve všech městech a regionech Evropy. Výbor v této souvislosti **navrhuje**:

- upevnit spolupráci,
- posílit institucionální rámec a dát místnímu a regionálnímu rozměru konkrétnější úlohu v přístupu Společenství,
- vytvořit a správně uplatnit strategii usilující o podporu porozumění a solidarity mezi kulturami a mezi náboženstvími, která by doplnila snahy o boj proti sociálnímu vyčlenění,
- zlepšit mechanismy Společenství pro koordinaci intervencí v oblasti civilní ochrany vytvořením regionálních středisek civilní ochrany v různých rizikových regionech, která by kromě jiného zodpovídala za vytvoření systému včasného varování, jež by byl jedním z důležitých preventivních opatření,
- vytvořit Evropské středisko pro sledování městské bezpečnosti, které by kompetentním evropským institucionálním orgánům dodávalo informace o vytváření politik, o podpoře a koordinaci výzkumu a o shromažďování, třídění a zpracování bezpečnostních dat, díky šíření vzorů a osvědčených postupů pocházejících z místních a regionálních samospráv,
- **naléhavě** Komisi **doporučuje** zlepšit koordinaci mezi novým fondem solidarity a strukturálními fondy.

TŘETÍ CÍL:**UPEVNIT POLITICKOU A INSTITUCIONÁLNÍ ÚLOHU VR**

20. **se zavazuje** pokračovat v započaté reformě VR a dále naplňovat specifickou úlohu VR jakožto politického shromáždění místních a regionálních volených zástupců EU.

Závazky VR v oblasti interinstitucionální spolupráce

21. **se zavazuje** v oblasti interinstitucionální spolupráce s:

21.1 Evropským parlamentem: dále šířit demokratické diskuse Evropského parlamentu, posílit vazby mezi navzájem si odpovídajícími strukturami a spolupráci v oblasti vytváření a sledování stanovisek VR.

21.2 s Komisí: uplatňovat protokol o spolupráci podepsaný v listopadu 2005, především co se týče aktivnější úlohy Výboru v raných fázích činnosti Společenství a také prohloubení spolupráce v oblasti komunikace ve snaze přiblížit Evropu občanům, což by mělo vést zejména k vytvoření dodatku k protokolu o spolupráci poté, co Komise přijme Bílou knihu o komunikaci. Navíc bude VR usilovat o pravidelné zařazení „hodiny dotazů“ pro Evropskou komisi do svých plenárních zasedání se záměrem více podporovat dialog mezi oběma institucemi o zásadních evropských otázkách a dosáhnout toho, aby místní a regionální samosprávy Evropy měly větší vliv na evropský rozhodovací proces.

21.3 s Radou: lépe naplňovat styčnou funkci prostředníka pro členy VR, kteří by měli zasedat také v Radě, posílit výměny s předsednictvími, vytyčit systematictější spolupráci; **vyzývá** v této souvislosti předsednictví let 2006-2008, aby připravila období do roku 2009 předložením víceletého strategického programu, podobného programu na období 2004-2006, který předložilo 6 dotčených předsednictví.

21.4 s Evropským hospodářským a sociálním výborem: rozvíjet politickou spolupráci v tematických oblastech politik EU, kde mají sociální aktéři a územní samosprávy doplňkové aktivity a lépe využít synergií, které jsou výsledkem sdílení společných administrativních služeb a stejných prostor.

Posílit vliv VR

22.1 **vyzývá** své vlastní volené zástupce, aby využili možností, které nabízí nově vytvořený rozpočtový rádek pro financování jejich politických a informačních aktivit a lépe zajišťovali úlohu „velvyslance Unie“ u svých spoluobčanů a velvyslance svých samospráv u Unie.

22.2 ve snaze zaměřit se na témata, ve kterých je důvěryhodným partnerem a kde jeho činnost přináší skutečnou přidanou hodnotu rozhodovacímu a legislativnímu procesu Společenství **se zavazuje** učinit svá stanoviska operativnějšími v institucionálním kontextu, ale také čitelnějšími a přístupnějšími pro evropské občany, zejména přesnějšími předkládáním základních politických poselství ve stanoviscích VR a předkládáním konkrétních pozměňovacích návrhů VR k legislativním návrhům Komise.

22.3 **se zavazuje** zlepšit sledování stanovisek a tím VR umožnit účast na všech fázích rozhodovacího procesu Společenství, zejména uplatněním přesnějších bodů v rámci návrhů předkládaných ke spolurozhodování.

23. **pověřuje** svého předsedu, aby toto usnesení předložil Evropské komisi, Evropskému parlamentu, Radě, předsednictvím Evropské unie v období 2006-2008, tedy předsednictvím rakouskému, finskému, německému, portugalskému, slovinckému a francouzskému.

V Bruselu dne 16. února 2006.

Předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

Usnesení Výboru regionů k tématu spolupráce nad rámec národních hranic činí Evropu skutečností – výzva k přijetí nařízení o evropském sdružení pro územní spolupráci

(2006/C 192/08)

Výbor regionů

s ohledem na čl. 159 odst. 3 Smlouvy o založení Evropského společenství, který upravuje konkrétní činnosti Evropského společenství na podporu hospodářské a sociální soudržnosti;

s ohledem na první odstavce článku 265 Smlouvy o založení Evropského společenství, který uvádí: „Rada nebo Komise konzultují Výbor regionů v případech, které tato smlouva stanoví, a ve všech ostatních případech, v nichž to některý z těchto dvou orgánů považuje za vhodné, zejména v případech týkajících se přeshraniční spolupráce.“;

s ohledem na Madridskou rámcovou úmluvu Rady Evropy z roku 1980 a její následné dodatkové protokoly (1995, 1998);

s ohledem na své stanovisko k tématu Strategie pro podporu přeshraniční a meziregionální spolupráce v rozšířené EU – základní dokument vytyčující obecné směry pro budoucnost (CdR 181/2000 fin), které bylo přijato v březnu 2002;

s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o evropském sdružení pro přeshraniční spolupráci (ESPS), který byl schválen Evropskou komisí dne 14. července 2004, KOM(2004) 496 v konečném znění – 2004/0168 (COD);

s ohledem na své stanovisko k návrhu Evropského parlamentu a Rady zřídit Evropské sdružení pro přeshraniční spolupráci (ESPS) (CdR 62/2004) ze dne 17. listopadu 2004 (zpravodaj: pan Niessl, zemský hejtman Burgenlandu, (AT, SES);

s ohledem na zprávu Evropského parlamentu (A6-0206/2005) o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o evropském sdružení pro přeshraniční spolupráci (ESPS) ze dne 21. června 2005;

s ohledem na dopis předsedy Di Stasi předsedovi Straubovi ze dne 1. prosince 2005, ve kterém zdůrazňuje plnou podporu Kongresu místních a regionálních orgánů Rady Evropy, co se týče návrhu nařízení Evropské komise o evropském sdružení pro územní spolupráci;

s ohledem na nedávná jednání odpovědné pracovní skupiny Rady a cíl současného předsednictví EU ukončit jednání o předloze návrhu nařízení na jaře 2006;

považuje evropské sdružení pro územní spolupráci (ESÚS) za pozitivní a nezbytný právní nástroj pro regiony a obce, který by zásadně usnadnil a zlepšil přeshraniční, meziregionální a nadnárodní spolupráci v Evropě.

zdůrazňuje, že v současné době se při přeshraničním, meziregionálním a nadnárodním provádění strukturálních programů EU v důsledku nedostatečných kompetencí mnoha orgánů regionálních a místních samospráv s příslušnými partnery spolupracuje pouze na základě gentlemankých dohod, tedy bez jasné právní závaznosti, což často vede k právní nejistotě;

poukazuje na to, že potřeba spolupráce orgánů místních a regionálních samospráv s „novými“ členskými státy a mezi těmito státy po rozšíření EU v roce 2004 výrazně vzrostla a že EU musí na tento vývoj reagovat lépe než dříve;

děkuje Komisi za její návrh nařízení o evropském sdružení pro územní spolupráci, který podporuje v plném rozsahu;

vyzývá členské státy, aby ze sporu v Radě vyloučily nutnost právního nástroje pro evropské sdružení pro územní spolupráci a prokázaly politickou vůli zásadně zlepšit právní rámec pro intenzivnější přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráci;

žádá rakouské předsednictví Rady EU, aby učinilo vše proto, aby jednání v rámci balíčku strukturálních fondů byla zintenzivněna a za rakouského předsednictví EU úspěšně ukončena, přičemž základní přístup návrhu nařízení musí zůstat zachován;

utvrzuje Evropský parlament v jeho rozhodnutí vytvořit základ přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráce podle práva Evropského společenství, neboť to občanům ukáže pravou přidanou hodnotu Evropy;

žádá své členy, aby na národní úrovni přesvědčovali příslušné orgány a poslance Evropského parlamentu k dalším pozitivním jednáním vedoucím k vytvoření evropského sdružení pro územní spolupráci;

vzhledem k dosavadním výsledkům jednání pracovní skupiny Rady (stav leden 2006) **navrhuje** v zájmu co největšího užítu a širokého uplatnění nařízení objasnit znění nařízení následovně:

- jednoznačně uvést do zápisu prohlášení Komise, že po zřízení evropského sdružení pro územní spolupráci se samosprávy z třetích států, které nařízení začlenily do svého národního práva, mohou do ESÚS zapojit;
- jednoznačně uvést, že v rámci evropského sdružení pro územní spolupráci mohou partneři spolupracovat za hranicemi státu ve všech oblastech, ve kterých by mohly spolupracovat i v rámci příslušného členského státu, a že tento nástroj tedy podporuje zásadu nediskriminace;
- jednoznačně uvést, že členské státy nesmějí pro účely provádění nařízení o evropském sdružení pro územní spolupráci omezit stávající důležité kompetence partnerů ESÚS;
- jednoznačně uvést, že partneři mohou zřídit evropské sdružení pro územní spolupráci bez předchozího schválení nadřízených orgánů, a že členské státy, resp. příslušné vnitrostátní úřady, vykonávají nad existujícím ESÚS právní dozor;

pověřuje svého předsedu, aby ještě před ukončením činnosti odpovědné pracovní skupiny Rady předal toto usnesení Evropské komisi, Evropskému parlamentu, stávajícímu předsednictví Rady i vládám členských států.

V Bruselu dne 16. února 2006.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE
